

Onsdag den 21. marts 2012 (D)

(Spm. nr. S 2627).

59. møde

Onsdag den 21. marts 2012 kl. 13.00

Dagsorden

- 1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).
- 2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Mener ministeren, at vi har en stærk økonomi i Danmark, og hvis ja, at opkrævningen af topskat er en del af forklaringen på det? (Spm. nr. S 2616).

2) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Når ministeren nu ifølge dr.dk ønsker at sikre voldsofre bedre ved at »forbedre indsatsen overfor ofre for kriminalitet, se på erstatningerne, se på mulighederne for at skærme af overfor gerningsmændene, og se på hvordan vi kan hjælpe ofrene generelt til at komme bedre igennem livet«, er det så ministerens holdning, at de nuværende regler for prøveløsladelse og administration heraf er tilfredsstillende? (Spm. nr. S 2614).

3) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Krænker det ikke ministerens retsfølelse, at voldsmænd dømt for grov vold prøveløslades, når de har afsonet halvdelen af straffen, og at de påbegynder udslusning et år før mulig prøveløsladelse? (Spm. nr. S 2615).

4) Til justitsministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Mener ministeren, at gældende lovgivning – herunder beviskravet for værdifastsættelsen ved gaver til og handel med ægtefæller, også kaldet »mutter-finten« – er tilstrækkelig til sikring af potentielle kreditorer?

(Spm. nr. S 2625).

5) Til justitsministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Mener ministeren, at de retshåndhævelsesmuligheder, som politiet i dag er udstyret med i henhold til lovgivningen, herunder retsplejeloven og politiloven, er tilstrækkelige til at forhindre optøjer i forbindelse med afvikling af superligakampe, jf. f.eks. tilfældet i Aalborg ved afvikling af kampen AaB - FCK den 4. marts 2012?

6) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil ministeren oplyse sin holdning til, om ikke der er behov for en ændring af det eksisterende hooliganregister? (Spm. nr. S 2639, skr. begr.).

7) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Har ministeren en holdning til en ændring af persondataloven, så klubber og kontrollører kan få fuld adgang til oplysningerne i hooliganregisteret samt i øvrigt kan udveksle oplysninger om uromagere i forbindelse med større fodboldkampe? (Spm. nr. S 2640).

8) Til skatteministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Hvad er ministerens holdning til, at både Den Europæiske Centralbank og Det Økonomiske Råd har påpeget, at Danmark med sit høje skattetryk placerer sig på den forkerte side af Lafferkurven? (Spm. nr. S 2621).

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre bedre mobildækning i landdistrikterne og dermed gøre det mere attraktivt at placere erhvervsvirksomheder i landdistrikterne og for almindelige mennesker at flytte til områderne? (Spm. nr. S 2629, skr. begr.).

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvorfor vil ministeren ikke som den tidligere regering forpligte sig til f.eks. at reducere byrderne for erhvervslivet med 25 pct. over en årrække eller indføre en britisk model, hvor regeringen som minimum, hver gang den indfører en byrde for erhvervslivet, også afskaffer en?

(Spm. nr. S 2631, skr. begr.).

11) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Kan ministeren bekræfte, at ministeren offentligt har udtrykt mistillid til forsvarschefens rådgivning i sagen om udsendelse af det mobile luftoperationscenter?

(Spm. nr. S 2624).

12) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvordan mener ministeren sagen om udsendelse af den mobile radar og det forhold, at man i Forsvarsministeriet ikke lyttede til forsvarschefens militære rådgivning, påvirker forholdet mellem Forsvarskommandoen og Forsvarsministeriet? (Spm. nr. S 2626).

13) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan agter ministeren at holde priserne på kolonihaver nede, og er ministeren i den forbindelse parat til at indføre en regel om, at staten skal betale et tilskud for at få markedslejen bragt ned i landets kolonihaver og derved fremme økologi og medvirke til at bevare en central del af dansk kultur?

(Spm. nr. S 2512, skr. begr.).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er følgende anmeldelser:

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lovforslag nr. L 113 (Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger. (Fremrykket huslejebetaling, husleje- og beboerklagenævnenes indberetning til nævnsstatistik og opmagasinering af indbo efter afdøde plejeboligbeboere)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 114 (Forslag til lov om ændring af lov om ferie og lov om et indkomstregister. (Erstatningsferie for sygdom under ferien, samtidighedsferie for medhjælp i en privat husstand og personer, som er omfattet af forskerskatteordningen og indberetning til indkomstregisteret m.v.)).

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Lovforslag nr. L 115 (Forslag til lov om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven og lov om værdipapirhandel m.v. (Øget adgang til oplysninger om ihændehaveraktier for offentlige myndigheder og ændring af betaling for regnskabskontrollen med visse virksomheder)).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget social- og integrationsministeren og europaministeren. Efter indbyrdes aftale starter vi med europaministeren.

Der er anmeldt to spørgere:

Lykke Friis (V)

Merete Riisager (LA)

Så skal jeg sige, at der til social- og integrationsministeren er anmeldt følgende spørgere:

Inger Støjberg (V)

Karin Nødgaard (DF)

Eyvind Vesselbo (V)

Hans Andersen (V)

Karina Adsbøl (DF)

Men først til europaministeren. Fru Lykke Friis, værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 112

Lykke Friis (V):

Tak, hr. formand. I går uden for Berlin fandt der jo et møde sted i Villa Borsig, hvor en lille gruppe udenrigsministre deltog, efter at de var blevet inviteret af den tyske udenrigsminister Guido Westerwelle. Den danske stol stod tom. Nu synes jeg jo ikke, at det ville være fair af mig at klandre europaministeren for ikke at have deltaget i mødet, for det var, som om det var kollegaen, udenrigsministeren, der var inviteret.

Men hvad er egentlig den danske regerings holdning til det tyske initiativ? Årsagen til, at jeg spørger, er, at man i tysk presse i dag kan læse, at den danske regering og det danske formandskab skulle være irriteret over initiativet. Er det korrekt?

Kl. 13:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:01

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg kan ikke bekræfte, at den danske regering skulle være irriteret over det tyske initiativ. Jeg har godt set, at det er fremgået i dele af tysk presse, men det kan jeg klart afvise. Den danske regering synes, at det er positivt, at alle gode kræfter i Europa, herunder den tyske udenrigsminister, inviterer til møder for at sikre fremdrift i det europæiske samarbejde. Det er også sådan, at der var to udenrigsministre, der ikke havde mulighed for at deltage i det pågældende møde. Den ene var den franske udenrigsminister, Juppé, og den anden var den danske udenrigsminister. For så vidt angår den danske udenrigsminister, var der også et klart budskab om, at han forventes at deltage i efterfølgende møder.

Kl. 13:02

Formanden:

Fru Lykke Friis.

Kl. 13:02

Lykke Friis (V):

Tak. Vi ved jo alle, at der er valgkamp i Frankrig på nuværende tidspunkt, men det interessante er – nu forstår jeg så, at man ikke er irriteret over mødet, og at man sådan set også synes, det er en god idé – hvad man fra dansk side ville have sagt, hvis man havde haft mulighed for at deltage, altså hvis der ikke havde stået en tom stol, for det er jo en meget principiel debat, som Westerwelle har rejst. Den går ikke på, som nogle så har forsøgt at udlægge det, at det kun er et spørgsmål om, at vi skal have en europæisk forfatning. Det, han jo sådan set siger, er, at vi ikke har fundet det endegyldige svar på EU's overordnede legitimitetsproblemer med Lissabontraktaten.

Så hvad ville ministeren egentlig, hvis han nu havde haft mulighed for at være der på Danmarks vegne, have sagt til den her meget vigtige dagsorden?

Kl. 13:03

Formanden :

Det har ministeren et minut til at svare på.

Kl. 13:03

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Nu er det jo udenrigsministeren og ikke europaministeren, der har været inviteret til møde i Berlin, men den grundlæggende danske holdning er den, at vi synes, at der er sat nogle fornuftige rammer omkring EU's institutioner, også med Lissabontraktaten, at vi har meget store opgaver, vi skal løse med de værktøjer, vi har i hånden, men at vi da altid lytter til, hvad der måtte være af holdninger og ideer fra andre lande, herunder Tyskland. Men vi har jo gjort det klart på forhånd, at vi ikke vil tage til Berlin med en dagsorden, der hedder, at der skal ændres på traktater.

Kl. 13:04

Formanden:

Fru Lykke Friis for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:04

Lykke Friis (V):

Tak for den bemærkning. Som jeg jo selv sagde indledningsvis, er jeg fuldt ud med på, at det ikke var europaministeren, der var inviteret, men derfor kunne europaministeren jo godt fremlægge regeringens holdning, og det var så også et forsøg på at gøre det, kan man sige. Men bare for lige at få det helt på plads: Det vil så sige, at den danske regering mener, at det EU, vi har, med de nuværende institutioner, løser EU's overordnede legitimitetsproblemer.

Kl. 13:04

Formanden:

Europaministeren.

Kl. 13:04

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Vi mener ikke fra den danske regerings side, at det er en god idé, at vi skal til at have valgt en ny præsident i EU. Vi synes derimod, at det er en god idé, at man styrker demokratiet i EU ved bl.a. at bakke op om det borgerinitiativ, som starter om ganske kort tid, hvor det, hvis der er 1 million EU-borgere, der går sammen om at rejse et spørgsmål, kan blive sat på dagsordenen, sådan at det ikke alene er ministre eller kommissærer eller politikere, men også borgerne i Europa, der kan være med til at sætte dagsordenen. Det tror jeg vil være med til at give et mere demokratisk EU, og det synes jeg vil være meget fornuftigt.

Kl. 13:05

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til europaministeren er af fru Merete Riisager. Værsgo.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 113

Merete Riisager (LA):

Tak for ordet. Jeg vil fortsætte lidt i sporet fra min gode kollega, fru Lykke Friis, idet jeg jo har noteret mig, at regeringen har valgt at have en permanent europaminister – det hilser jeg meget velkommen – at statsministeren har signaleret, at den europæiske dagsorden skal vægtes højt, og at hun har skrevet under på finanspagten på Danmarks vegne, bl.a. med den begrundelse, at Danmarks og EU's skæbne er bundet sammen. Alligevel vælger statsministeren og udenrigsministeren altså at prioritere et internt ministermøde i Danmark frem for et møde med den tyske udenrigsminister om EU's fremtidige konstruktion.

Jeg vil derfor i lyset af de signaler, regeringen har sendt om, hvor vigtig europadagsordenen er, spørge europaministeren, om han mener, at det er den rigtige prioritering, der er sket.

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:06

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Som det fremgik af det svar, jeg gav for et øjeblik siden, har der været en invitation fra den tyske udenrigsminister til kolleger. Der er to af dem, der er blevet inviteret, der ikke havde mulighed for at deltage. Det er den franske udenrigsminister, Juppé, og så er det den danske udenrigsminister. Jeg mener, at det er en fuldstændig korrekt prioritering, der er foretaget fra den danske regerings side. Jeg ved også, at man i Tyskland ser frem til, at man på efterfølgende møder vil have dansk deltagelse. Så jeg ser ikke noget problem i, at der er et enkelt møde, hvor Danmark ikke har været repræsenteret ved udenrigsministeren. Der vil blive andre møder, hvor udenrigsministeren vil være til stede, og Danmark havde også på embedsmandsplan mulighed for at være med til mødet.

Kl. 13:07

Formanden :

Fru Merete Riisager.

Kl. 13:07

Merete Riisager (LA):

Tak. Det var et klart svar, at man fra regeringens side prioriterer interne krisemøder frem for udviklingsprocesser i EU. Det er jo en prioritering, som jeg kan notere mig. Men jeg vil gerne spørge lidt ind til indholdet, for de fleste, der har medvirket i den slags udviklingsprocesser, ved også, at det første møde kan være fuldstændig afgørende for at sætte nogle hegnspæle og afgrænse nogle definitioner. Så hvad mener ministeren om de første, hvad skal man sige, klare signaler, der har været omkring mødet fra Westerwelles side, om en EU-forfatning? Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren uddybe lidt mere, hvad der er regeringens holdning til det.

Kl. 13:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:08

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Den danske regering er dybt optaget af det europæiske samarbejde, og vi kaster rigtig mange kræfter ind i at levere et godt formandskab. Derfor må jeg fuldstændig afvise den udlægning, som spørgeren giver udtryk for, nemlig at den danske regering ikke skulle prioritere EU. Tværtimod er der kommet en regering, der har det som sin topdagsorden, og det er også en af grundene til, at der er blevet udnævnt en europaminister.

I forhold til tanker i den tyske regering om, at der skal laves nye EU-forfatninger, er det ikke det danske udgangspunkt, at det er noget, som vi synes der er brug for på nuværende tidspunkt. Når vi bliver inviteret til møder fremadrettet, vil vi naturligvis lytte til de synspunkter, som både den tyske udenrigsminister og andre udenrigsministre måtte give til kende, men den danske holdning er klar, og den er i øvrigt også blevet præsenteret af udenrigsministeren i forbindelse med invitationen.

Kl. 13:09

Formanden :

Fru Merete Riisager.

Kl. 13:09 Kl. 13:12

Merete Riisager (LA):

Tak. Jeg beklager, hvis jeg ikke her er enig i, at regeringens holdning til det her spørgsmål er fuldstændig klar. Det er den i hvert fald ikke for mig. Jeg vil inddrage en rådgiver fra EU, Sony Kapoor. Han er rådgiver for både Europa-Parlamentet og Kommissionen, og han har påpeget, at især eurozonen står med nogle styringsvanskeligheder i forbindelse med krisetider, og det kan jo være det, som Westerwelle her forsøger at adressere. Er ministeren enig i, at eurozonen har nogle styringsvanskeligheder, og at der er brug for en egentlig ledelse af eurozonen?

Kl. 13:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:10

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Nu er det jo sådan, at Danmark ikke er en del af eurozonen. Jeg tror, at det står klart for de fleste, at der har været vanskeligheder i EUsamarbejdet, og det er også en af grundene til, at vi fra den danske regerings side bakker op om, at der bliver ført en ansvarlig økonomisk politik, ikke alene i Danmark, men i alle 27 EU-lande. Det er grunden til, at vi mener, at finanspagten klart ikke kun er i Danmarks interesse, men også i resten af Europas interesse, og det er en af grundene til, at vi nu også ser, at Europa med den beslutning, der er truffet, bevæger sig stille og roligt i den rigtige retning, efter at vi igennem meget lang tid har set, at det er gået den forkerte vej.

Kl. 13:10

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og vi siger tak til europaministeren. Så går vi til spørgsmål til social- og integrationsministeren, og

Så går vi til spørgsmål til social- og integrationsministeren, og det første spørgsmål er fra fru Inger Støjberg. Værsgo.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 114

Inger Støjberg (V):

Tak for det. Der er igennem de seneste dage udbrudt en meget stor uenighed internt i regeringen om tålt ophold og om, hvad der skal ske med de mennesker, der er på tålt ophold i Danmark. Det Radikale Venstre vil fuldstændig afskaffe tålt ophold, Socialistisk Folkeparti vil tilbagerulle meldepligten, og så vil man i øvrigt også tage stilling i hvert enkelt tilfælde, og Socialdemokratiet har meldt, at man ikke vil ændre på reglerne.

Da det jo er en meget principiel sag og en meget vigtig sag, vi har med at gøre, vil jeg benytte lejligheden i dag til at spørge integrationsministeren, om integrationsministeren kan kaste lys over den her sag. For det er jo meget alvorlige tilfælde, vi har med at gøre.

Altså, jeg må sige, at jeg for mit eget vedkommende har meget, meget svært ved at se, at f.eks. den mand, der forsøgte at begå et øksemord på tegneren Kurt Westergaard, skulle have lov til at løbe frit rundt i Danmark. Og det, der er blevet lagt op til fra Det Radikale Venstres side, ville jo så betyde, at det ikke var nok med, at han kunne få lov til at rende frit rundt i Danmark; han skulle også belønnes med en bolig, have arbejde og i øvrigt kunne deltage i det danske samfund.

Men mit spørgsmål går altså på, hvilket af de tre standpunkter der gør sig gældende for regeringen. Er det Det Radikale Venstres standpunkt, er det SF's standpunkt eller er det Socialdemokratiets standpunkt? Hvilket af dem skal gennemføres i praksis?

Formanden:

Social- og integrationsministeren.

Kl. 13:12

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for spørgsmålet. Som jeg tror spørgeren godt ved, er jeg socialog integrationsminister. Reglerne vedrørende tålt ophold henhører under justitsministeren, og derfor vil jeg sige, at hvis man har yderligere spørgsmål vedrørende tålt ophold, vil jeg sådan set bare anbefale, at de adresseres til den minister, der har ressortansvaret for det.

Når det så er sagt, vil jeg derudover sige, at når spørgeren antyder, at der er splid i regeringen, så er det jo ikke korrekt. Der er én minister, der har udtalt sig. Det er en minister, der tegner retningen, en minister, der har fortalt, hvordan tingene er, og hvordan lovgivningen er og skal blive ved med at være. Så derfor kan jeg tilbagevise det. Der er ingen splid i regeringen.

Men er der yderligere spørgsmål, synes jeg, det vil være bedst at stille dem til den minister, som har ressortansvaret for mennesker, som er i Danmark på tålt ophold.

Kl. 13:13

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:13

Inger Støjberg (V):

Nu er det jo sådan, at integrationsministeren ofte har påberåbt sig at være den koordinerende minister inden for udlændingeområdet, og derfor er det meget, meget relevant netop at stille spørgsmålet til integrationsministeren, i og med at man jo netop på grund af den koordinerende rolle må forvente, at integrationsministeren har kontakten til alle andre ministre. Så det nytter simpelt hen ikke noget i dag at forsøge at undslippe med hensyn til at svare på det her spørgsmål.

Derfor vil jeg bare igen spørge: Kan vi være sikre på, at der ikke bliver ændret på de her regler? I parentes bemærket er det nogle regler, som Socialdemokratiet var voldsomt imod, da de blev gennemført; nu er man så blevet tilhænger. Det takker jeg meget for; jeg synes bare, man skulle have meldt det ud noget før. Men kan vi med sikkerhed i dag få slået fast, at der ikke bliver ændret på reglerne om tålt ophold og meldepligt?

Kl. 13:14

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:14

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er korrekt, at jeg er den koordinerende minister på integrationsområdet, og det er også korrekt, at jeg har kontakt til øvrige ministre. Det er sådan set også korrekt, at vi har et stående udvalgsarbejde, og at vi også løbende koordinerer. Men der er visse ting, som hører under forskellige ressortministre. Det har jeg respekt for, og det synes jeg også spørgeren skal have respekt for.

Den minister, som har ansvar for eksempelvis udlændingeregler, opholdstilladelser, asyllejre og også mennesker, som er i Danmark på tålt ophold, er justitsministeren. Det synes jeg giver rigtig god mening, fordi mennesker på tålt ophold jo er mennesker, som har modtaget en dom for en forbrydelse, som de ikke kan udvises af Danmark for. Det vil sige, at de har en udvisningsdom, men der er ikke noget land, der kan tage imod dem i den anden ende, og derfor havner de på tålt ophold. De regler varetages af justitsministeren. Det sker naturligvis efter almindelig koordination og snak i regeringen, men der er ingen planer om at ændre reglerne. Er der yderligere

spørgsmål, vil jeg anbefale, at man stiller dem til justitsministeren, da det er ham, der sidder med ressortansvaret.

Kl. 13:15

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:15

Inger Støjberg (V):

Jo, jo, det nytter jo ikke noget den ene dag at slå sig op på at være ministeren, der bestemmer, og være den minister, der koordinerer hele butikken, for så, når der skal tages et ansvar, at løbe fra ansvaret. Det nytter ikke noget, så nu må ministeren træde i karakter.

Men man kan jo godt spørge: Er den lille der er ingen planer ombetragtning, som ministeren kom med, altså at der ikke umiddelbart er nogen planer om at ændre på de her regler, det samme som at give en garanti for, at Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti ikke får indflydelse på de her regler for tålt ophold og meldepligt, så vi slipper for en situation, hvor f.eks. den mand, der forsøgte at begå et øksemord på tegneren Kurt Westergaard, vil blive belønnet efter radikal devise med bolig, lov til at gå frit rundt i det danske samfund og tage del i det danske samfund? Vil ministeren give en garanti for, at det ikke kommer til at ske, altså at man ikke ændrer på reglerne for tålt ophold og meldepligt?

Kl. 13:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:16

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes jo, det er meget flot at sige til mig, at jeg løber fra ansvaret. Jeg svarer sådan set, at der ikke er nogen splid i regeringen. Jeg siger, at der ikke er nogen planer om at ændre reglerne for tålt ophold. Jeg fortæller, at den minister, som har udtalt sig på området, meget klart har sagt, hvad der er retsgrundlaget, og sådan set også har forklaret, hvorfor det er meget alvorligt at være på tålt ophold, og har forklaret, hvordan vi ser på det. Derfor er den ikke så meget længere.

Jeg løber ikke fra noget ansvar. Der er ikke nogen splid i regeringen. Jeg ved godt, at Venstre ville ønske, at det var sådan, men sådan er det desværre ikke. Det må jeg så beklage, hvis det gør, at mundvigene kommer til at hænge lidt nedad på Venstres spørger. Men der er ingen splid i regeringen, og der er ingen planer om at ændre på de her ting.

Kl. 13:17

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til social- og integrationsministeren er fra fru Karin Nødgaard, værsgo.

Kl. 13:17

Spm. nr. US 115

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Nu er det så i ministerens egenskab af socialminister, jeg stiller et spørgsmål til ministeren. Det kan måske ikke komme helt bag på ministeren, at Dansk Folkeparti er meget optaget af hele ældreområdet og af den politik, der bliver ført. Det har vi været, lige siden partiet blev stiftet. Vi har haft en forespørgselsdebat, hvor vi havde en god drøftelse af hele området, og Dansk Folkeparti kunne godt ønske sig nogle flere forbedringer på området.

Det, som det her spørgsmål primært skal dreje sig om, er hele spørgsmålet om rengøring hos ældre medborgere, der er visiteret til at få gjort rent. Det er således, at vi her for få dage siden har oplevet, at en kommune har fået lov til, hvis den vil, at fortsætte med rengøring hver fjerde uge hos ældre medborgere. Det er sådan, at det først var blevet underkendt, men senest har Ankestyrelsen så sagt, at det er i orden. Om kommunen så ændrer det i forhold til det, ved vi så ikke. Men det, jeg synes er det store spørgsmål lige nu, er, om ministeren finder det rimeligt, at vi i fremtiden kan risikere at se, at landets kommuner vil nøjes med, og jeg vil tillade mig at sige nøjes med, at gøre rent hos ældre medborgere hver fjerde uge. Jeg mener, at det er uanstændigt, hvis man gør det. Det er der også organisationer på ældreområdet der har udtalt. Vi ved, at der kan være nogle sundhedsmæssige risici forbundet med manglende rengøring.

Så i første omgang vil jeg selvfølgelig lige høre, hvad ministeren siger på det her område, også i betragtning af at Gallup på vegne af Ældre Sagen har lavet en undersøgelse, hvor det er kommet frem, at der faktisk er 32 pct. af kommunerne, der fra 2010 til 2011 har skåret ned på støtten til den personlige pleje, og at der er 48 pct., der har skåret ned på den praktiske bistand til ældre medborgere. Så i første omgang en kommentar til det. Tak.

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for spørgsmålet. Jeg kan godt forstå, at spørgeren stiller spørgsmålet, for jeg synes også, at det er meget relevant at diskutere, hvad det er for en hjælp, vi tilbyder ældre mennesker, som er svækket, og som har behov for samfundets hjælp til at få hverdagen til at hænge sammen.

Det er sådan, at vi har nogle regler i serviceloven. Hvis man er visiteret til en hjælp, skal man have den. Hvis man ikke oplever at få den hjælp, som man har behov for, findes der et ankesystem, som man kan gå til. Det er det ankesystem, som nu i nogle konkrete sager har udtalt sig i henhold til det, som spørgeren spørger til, og det er de sager fra Helsingør Kommune, der har været oppe at vende. Det lyder jo af meget lidt. Det tror jeg ikke at der kan være to forskellige meninger om. Men det, Ankestyrelsen har slået fast i sin afgørelse, er, at den vurdering, som kommunen har givet, ikke er en generel vurdering, men er en vurdering, som er givet på grundlag af borgerens konkrete og individuelle behov.

Når de har afgivet den konklusion, bliver jeg også nødt til at have tillid til, at det så er sådan, det hænger sammen. Jeg medgiver, at det ikke lyder af meget. Jeg kender ikke den konkrete sag, og jeg ved ikke, hvilken hjælp borgeren er visiteret til, men jeg vil gerne slå fast, at det er ud fra en konkret og individuel vurdering. Det har været igennem ankesystemet, og den øverste ankeinstans i systemet, som er Ankestyrelsen, har udtalt, at tingene er faldet ud, som de skal. Derfor har jeg ikke grund til at foretage mig yderligere i sagen.

Kl. 13:21

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:21

Karin Nødgaard (DF):

Tak for svaret og også for ministerens bekymring for, at der kan være noget, som måske ikke kommer til at hænge helt sammen i forbindelse med det her. Vi skal ikke stå nu og diskutere tal og indhold i konkrete sager, men jeg vil egentlig bare gerne lige påpege, at vi ved, at mange ældre medborgere ikke er dem, der råber højest og brokker sig og klager og anker afgørelser, og det er også noget af det, vi har set har været gældende, altså at så affinder man sig sådan set bare med at få reduceret antallet af besøg af en hjemmehjælper.

Men i den forbindelse kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministerens holdning til den sammenhæng, der er mellem praktisk hjælp og så den personlige pleje og det med, hvad en hjemmehjælper også ligesom har af opgaver i forhold til at komme ud til de ældre. For mig drejer det sig ikke kun om, at man som plejeperson kan komme ud og støvsuge og tørre støv af osv., men det drejer sig faktisk også om at registrere, hvordan den ældre medborger har det, og eventuelt kontakte de relevante personer, det kan dreje sig om. Det kan f.eks. dreje sig om familien, det kan dreje sig om noget ekstra sundhedsfagligt personale, der skal kobles på vedkommende osv. Man kan stå i en situation, hvor man egentlig har overholdt serviceloven, og man siger, at det er i orden, at vedkommende kun skal have rengøring hver fjerde uge, men hvis vedkommende bare har det rigtig skidt, vil man ikke opdage det.

Kl. 13:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:22

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, præmissen for spørgsmålet er forkert, for hvis man har det rigtig skidt, og hvis man er meget skrøbelig, så tror jeg ikke, man vil blive visiteret til rengøring hver fjerde uge. Så tror jeg, at Ankestyrelsen ville være kommet frem til, at den afgørelse, der var truffet, var urimelig, og at den ikke var korrekt. For har man stort behov for hjælp, bliver man også visiteret til mere hjælp, og har man et lille behov for hjælp, kan man naturligvis godt visiteres til mindre hjælp. Vores system er jo indrettet sådan, at dem, der har svært ved at klare sig selv, og som har et stort behov for hjælp, omsorg, pleje, pasning og rengøring, også får det. Og så er der andre, der kun lige er berettiget til en eller anden form for hjælp, fordi de faktisk godt selv kan, og det er jo så dem, der modtager en noget mindre del af hjælpen, fordi de netop godt kan tage vare på sig selv. Så derfor vil jeg sige, at jeg tror, præmissen for spørgsmålet sådan set er forkert. Dem, der har stort behov for hjælp, bliver naturligvis også visiteret til bedre hjælp.

Så spørger fru Karin Nødgaard også til, hvordan man skal holde øje med de ældre. Og det er en helt naturlig og klart integreret del af det, som plejepersonalet også gør, når de er på besøg hos de ældre, at de holder øje med og registrerer, om der er nogle forandringer i deres opførsel, og om der er noget, man skal være opmærksom på. Det synes jeg kun er rigtig godt, og det er et flot system, vi har, altså at vi har mulighed for det, ligesom vi jo også tilbyder ældre borgere forebyggende hjemmebesøg, for at man tidligt, inden der er noget, der går galt, kan opspore, om der er noget sygdom på vej eller noget demens eller andet, man skal være opmærksom på, så man kan sætte ind med den rigtige indsats i tide.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:24

Karin Nødgaard (DF):

Jeg tror faktisk ikke, præmissen var forkert i forhold til den måde, jeg stillede spørgsmålet på, for jeg tænker på, at der kan være mange andre ting, der kan gøre sig gældende, og som er vigtige at observere hos ældre medborgere. F.eks. viser det sig jo faktisk, at der er rigtig, rigtig mange ældre, der er meget ensomme – der er lige lavet en undersøgelse om det – og det kan jo ikke ligesom kategoriseres, i forhold til at man har brug for noget hjælp, men det kan være, at man faktisk har brug for at få den der – hvad skal man sige? – psykologiske kontakt med et andet menneske. Og derfor synes jeg, det er så

vigtigt, at vi holder fast i, at det faktisk også er en del af det, man kan blive visiteret til.

Så vil jeg altså gerne lige afslutningsvis høre ministeren i forhold til det med økonomien. Man kan jo risikere, at vi fremadrettet, når vi nu hører, at kommunerne sparer så meget, som de nu engang gør på ældreområdet, faktisk vil se, at det kan svinge fra år til år, i forhold til hvordan man kan visitere. Det er jo sådan, at man kan lave en løbende vurdering og ændre kvalitetsstandarder osv. Det kan vi jo risikere der vil ske, og det vil forvirre en stor gruppe af de visiterede borgere frygtelig meget, hvis de det ene år har rengøring hver anden uge, næste år har de det hver fjerde uge, og det tredje år har de det så hver tredje uge osv. Altså, det er et meget følsomt område, og jeg håber virkelig, at ministeren vil holde godt øje med, hvad der sker fremadrettet, sådan at vi ikke står i en situation, hvor det her løber fuldstændig løbsk og vi ikke har en ordentlig ældrepleje.

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Igen vil jeg gerne sige, at jeg godt kan forstå, at der bliver spurgt til det, for det er en alvorlig bekymring. Naturligvis skal ældre mennesker, som har behov for hjælp, opleve, at de får den hjælp. Det, der står i Ankestyrelsens afgørelse, er, at der er adgang for klageinstanserne til at efterprøve, om kommunens kvalitetsstandard er i overensstemmelse med loven, og at kvalitetsstandarden er anvendt i forbindelse med afgørelsen af en konkret sag. Forholdet betyder, at når serviceniveauet indgår i afgørelsesgrundlaget for kommunens afgørelse efter servicelovens § 83 om hjemmehjælp, så kan det som led i klagebehandlingen afprøves.

Jeg vil sige, at det giver mig anledning til at sige, at tingene er i orden. Men jeg medgiver også, at det er noget, vi skal holde øje med, for naturligvis skal folk have den hjælp, som de har behov for efter de regler, der nu engang gælder.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at for mig er det gode ældreliv et aktivt liv, og det er – ligesom det, fru Karin Nødgaard spørger til – et liv uden ensomhed og et liv, hvor man er i kontakt med andre og har et godt netværk. Jeg synes bare, det gode spørgsmål, vi så må stille os selv, er: Skal det være hjemmeplejen, vi stiller til rådighed for at tilbyde det gode ældreliv, eller var det ikke andre ting, vi skulle der? Jeg synes jo, det her ville være oplagt at se på frivillige og se på, hvordan vi åbner vores civilsamfund. Hvordan sørger vi for, at ældre medborgere føler sig velkomne i det fællesskab og det naboskab, som de er en del af? Jeg mener egentlig ikke, at det udelukkende skal være en opgave for eksempelvis social- og sundhedsassistenter at sørge for det. Jeg tror, et rigtig godt, aktivt ældreliv er et mere åbent ældreliv, hvor man er mere integreret og deltager på lige fod med andre, og det synes jeg er nogle initiativer, som vi skal arbejde med langt videre for at få fuldført.

Kl. 13:26

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til social- og integrationsministeren er fra hr. Eyvind Vesselbo. Værsgo.

Kl. 13:27

Spm. nr. US 116

Eyvind Vesselbo (V):

Tak. Det er rart at møde ministeren under fire øjne, det sker jo ikke så tit. Det, man kan notere sig næsten dagligt, er, at ministeren kommer med en udtalelse, en noget højtråbende udtalelse om en eller an-

7

den ting, som ministeren enten er vred over, er sur over, vil gøre noget ved, snakke med kommunerne om, have en debat om. Men det, der lige mangler, er, at der bliver fulgt op på det. Hvad er det, der skal ske, når alle de her udmeldinger kommer? Der er simpelt hen helt tomt bagefter. Men nu vil jeg så gøre det arbejde, som ikke er gjort tidligere, nemlig prøve at stille ministeren et konkret spørgsmål under fire øjne her. Ministeren udtalte i Clement Søndag, at vi spilder penge på socialområdet. Kan ministeren uddybe, på hvilke områder hun mener hun går og spilder borgernes penge? For det er da lidt underligt, at vi har en minister, som mener, at hun ikke bruger borgernes penge ordentligt. Så derfor er mit spørgsmål helt klart: Hvor er det ministeren går og spilder borgernes penge, altså på hvilke områder på socialområdet?

Kl. 13:28

Formanden:

Social- og integrationsministeren.

Kl. 13:28

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det spørgsmål er meget nemt at svare på. Vi spilder pengene der, hvor vi ikke får nok ud af dem. Vi bruger i Danmark rigtig mange penge på eksempelvis anbragte børn, men kigger vi på, hvordan de børn har det, vil vi se, at deres oplevelse af deres eget liv er, at deres muligheder for at få en fremtid, en uddannelse, deres følelse af at blive holdt af og være elsket og respekteret næsten er ikkeeksisterende.

Jeg har for nylig haft møde med Børnerådet, som har lavet en stor undersøgelse. De har udpeget nogle ambassadører, og jeg havde nogle af de ambassadører på besøg, og det var et fantastisk møde, men det var også et møde, som gjorde mig meget bekymret, for de oplevelser, som børnene, altså dem, vi bruger pengene på, har af deres eget liv, er, at det kunne blive meget bedre. Når jeg får den viden, synes jeg også, at jeg har en forpligtelse til at handle på det. Vi har tilbud, der indebærer anbringelse af børn, som man har fjernet fra mor og far, fordi mor og far ikke magter opgaven, og man sætter så børnene hen på en institutionstype, men jeg har så sagt, at det ikke nytter noget, hvis der f.eks. ikke er noget fagligt personale. De institutioner kan sådan set sagtens tage utrolig store indtægter for at passe på børnene, men der er ikke nogen garanti for, at de har nogen faglighed, eller for, at de ved, hvad de har med at gøre, for der er ikke nogen krav om, at de skal have nogen uddannelse eller vide, hvad de foretager sig.

Det vil sige, at vi som samfund bruger en rigtig masse penge på at fjerne nogle børn, give dem nogle tilbud, hvor kvaliteten måske er god, men hvor den omvendt også kan være dårlig. Det synes jeg ikke er at bruge pengene ordentligt, og jeg synes, det kalder på ansvarlighed fra alle partier, ikke mindst fra de partier, som har siddet og haft regeringsmagten i de sidste 10 år og undladt at sørge for, at der er kommet kvalitet i den indsats, som vi gør over for vores udsatte børn.

Nu er jeg gået i gang med at rydde op, og det oprydningsarbejde er langvarigt, det er omfattende. Jeg er gået i gang med at evaluere og sætte kvalitetsstandarder for den indsats, som vi leverer, finde ud af, hvor der er speciel viden, hvor der er behov for, at vi certificerer tilbudene, har faglige kontroller, hvordan vi kan lave bedre tilsyn, hvordan vi kan inddrage børnene bedre – alt det, man burde have gjort for mange, mange år siden. Derfor er jeg sådan set hverken sur eller højtråbende eller hidsig eller taber hovedet eller noget som helst, jeg er i gang med at rydde op, og der er meget at tage fat på, vil jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo, for der er meget, der er blevet forsømt i rigtig mange år.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 13:30

Eyvind Vesselbo (V):

Tak for svaret. Det var jo i hvert fald i sit indhold klart og tydeligt. Men det, der kan undre mig, er, at nu har ministeren siddet mere end et halvt år som minister, men ministeren bliver stadig væk ved med at sige, at hun spilder borgernes penge. Så er det bare, at jeg spørger: De gode intentioner, som ministeren har, som ingen jo kan være uenig i, er igen den samme snak, som da lyder meget flot, men hvor er handlingen? Hvorfor sker der ikke noget? Det er da fint at snakke med Børnerådet, og det er fint at komme med sådan en fin udmelding, ligesom alle de andre udmeldinger, men hvor er handlingen? Hvorfor fortsætter ministeren med at spilde borgernes penge, som hun siger? Hvorfor gør hun ikke noget ved det?

Hvad har ministeren tænkt sig helt konkret at gøre? Der ligger en lang række lovforslag og initiativer, som ikke er kommet ud endnu, som kunne tage fat i det her. Der er penge på ministerens område, som ikke bliver brugt. Hvad har ministeren helt konkret tænkt sig at gøre i stedet for at snakke?

Kl. 13:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:32

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jo korrekt, at der er visse ting, der er blevet noget forsinket, og det skyldes bl.a., at Venstre har været noget lang i spyttet til at give meldinger tilbage på, at de penge, vi har afsat i satspuljen, kan komme ud at arbejde. Jeg kan jo kun beklage, at Venstre på den måde trækker sagerne i langdrag, og at man hellere vil prioritere at have en politisk proces, hvor der kan skændes, i stedet for at sørge for, at pengene kommer ud til børnene. Det er et valg, Venstre har truffet. Det er et valg, jeg er rigtig ked af, men det er et valg, jeg ikke rigtig kan gøre noget andet ved end at sige, at det er sådan, det er.

Vi har i fællesskab i satspuljekredsen truffet rigtig mange gode beslutninger. Det gjorde vi allerede tilbage før jul, hvor vi lavede aftalen, hvor vi bl.a. satte penge af til en handlekraftig indsats, til en taskforce, der skal rejse rundt i kommunerne og klæde kommunerne bedre på, og til at etablere børnehuse, så hvis der er en kommune, som har mistanke om, at et barn har været udsat for overgreb, kan man tage barnet et sted hen, hvor alt faglighed vil være repræsenteret. Der vil være psykologer, politi og læger, og man vil hurtigt kunne finde ud af, om den frygtelige mistanke, som man har, har noget på sig, og også finde ud af, hvad man skal gøre ved det.

Jeg har lavet en aftale med Kommunernes Landsforening om, at de også på børneområdet skal blive bedre til at anvende de metoder, der virker. Det gælder også de udsatte børn. Jeg har et lovforslag, som er ved at blive behandlet, om en større refusion til kommuner, så de kan få flere penge, når de skal ind og fjerne en større søskendeflok. Det er en ændring, som den tidligere regering lavede, fordi man må sige, at der nogle gange kan være stillet spørgsmål ved, om der er kommuner, der ikke har fjernet det korrekte antal børn, fordi det har kostet så mange penge. Dette og mange flere initiativer har jeg haft mulighed for at redegøre for også i mange samråd, og det gør jeg selvfølgelig gerne igen.

Kl. 13:33

Formanden :

Hr. Eyvind Vesselbo for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:33 Kl. 13:36

Evvind Vesselbo (V):

Det er jo klart, at når ministeren i de initiativer, hun tager, og også ved udmøntningen af satspuljen netop laver nogle forslag, hvor hun spilder borgernes penge – og det har ministeren jo selv erkendt at hun gør – sætter Venstre hælene i og siger, at det vil vi ikke være med til. Det er jo ikke at forsinke processen. Det er at gøre den mere konstruktiv og sørge for, at pengene kommer ud det rigtige sted. Jeg synes, at ministeren skal lægge mærke til, at det jo ikke bare er sådan, at vi laver noget, for vi går jo ind og undersøger tingene og vil gerne målrette dem. Vi vil ikke spilde pengene, sådan som ministeren gør det.

Ministeren udtalte også i Clement Søndag, at kommunerne skal bruge de metoder, der virker. Det er igen meget fint sagt. Men det kunne godt være, at der er nogle, der kunne mene, at det er floskler. Så langt vil jeg ikke gå, for nu vil jeg spørge ministeren: Hvad er det for nogle metoder, ministeren mener er de rigtige?

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der er to spørgsmål, og jeg skal prøve at nå at besvare dem begge to. For det første er det ikke korrekt, at det er initiativer i satspuljen, som jeg nu vil bruge penge på, som ikke har nogen effekt. Det er jo i øvrigt aftaler, vi har indgået sammen, vil jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo, så det ville jo være det samme, som at spørgeren står og siger, at han har lavet en dårlig aftale. Det synes jeg ikke at spørgeren skal klandre sig selv for. Jeg vil faktisk godt stå på mål for den aftale, som Venstres ordfører på området har indgået. Den er nemlig i orden. Og når de initiativer, som vi i fællesskab har taget, kommer ud at virke, vil det komme til at blive rigtig godt.

Til sidst spørger hr. Eyvind Vesselbo til, hvad det er for nogle metoder, jeg gerne vil anvise. Der er nogle spydspidskommuner, som har anvendt nogle forskellige metoder. Det er nogle familieprogrammer, hvor de har arbejdet med at hjælpe familierne til at kunne klare sig selv. De metoder har Rambøll lavet en evaluering af. Man har gjort det sådan, at man har kigget på, om man kan sige, at de metoder har evidens. Det betyder med andre ord: Kan man sige, at de metoder gør en forskel? Kan man påvise, at hvis man tilbyder familierne lige præcis de metoder, vil resultatet være, at deres barn kan gå fra eksempelvis at være behandlingskrævende til at være ikkebehandlingskrævende. Det er bl.a. metoder som De utrolige år, MST og MTFC og andre metoder, der er blevet målt på. Jeg har nu meldt ud, at Rambøll har analyseret dem og har konkluderet, at anvender man de metoder, vil man kunne redde nogle børn.

Det, der er det vigtige for mig, er ikke økonomien, selv om der også er økonomi i det her. Med den rigtige og den tidlige indsats kan man spare penge, fordi der naturligvis er gode penge i, at folk har et godt liv. Det er altid vigtigt at have fokus på pengene, men det, der er det vigtigste for mig, er sådan set, at vi, hvis vi bruger de metoder, der virker, har en større chance for at hjælpe nogle børn, som ellers ville havne i et rigtig elendigt liv. Den forpligtigelse synes jeg at vi skal løfte i fællesskab, når nu vi har viden, og når nu vi kan sige, at hvis man anvender de metoder, er der større sandsynlighed for, at børnene bliver hjulpet.

Kl. 13:36

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til social- og integrationsministeren er fra hr. Hans Andersen, værsgo.

Spm. nr. US 117

Hans Andersen (V):

Tak for det. Det er sådan set fint nok, at vi er begyndt at tale om udsatte børn, og hvad vi kan gøre for at hjælpe dem med værktøjer, der virker. Jeg var på vej til Kommunernes Landsforenings årsmøde i Aalborg her i torsdags, og der hørte jeg i radioen ministeren omtale fire metoder, som kommunerne nu skulle bruge – fire metoder, fire modeller, fire redskaber, som skulle bruges i arbejdet med de udsatte børn. Jeg er sådan set enig i, at vi på socialområdet skal bruge det, der har effekt – det er jeg meget enig i. Vi skal også sørge for at udbrede det og bruge det alle de steder, vi møder udsatte børn og unge.

Jeg har også læst den rapport, Rambøll har lavet, og jeg deltog faktisk tirsdag den 13. marts i en konference, SFI afholdte, om det her med at bruge det, der virker, og hvad der virker. Jeg blev så lidt overrasket, da jeg hørte ministeren omtale de her fire obligatoriske metoder, fordi jeg på den konference sådan set fik opfattelsen af, at vi ikke havde evidens for effekten af alle disse fire metoder.

Det giver mig så anledning til at spørge ministeren: Hvor er det, vi har evidens for, at lige præcis de her fire metoder virker? Jeg kan hjælpe ministeren på den måde, at jeg har forstået, at man i SFI har arbejdet med de to metoder, der hedder Multisystematisk Terapi og Multidimensional Treatment Foster Care. Det er jeg med på; de bliver også nævnt og fremhævet. Men de andre to metoder bliver ikke nævnt som værende metoder, hvorom man kan sige, at man har evidens ud fra en dansk betragtning, og det vil jeg egentlig spørge ministeren om: Hvor er der evidens for det? Jeg kan godt læse Rambølls rapport, og økonomisk kan jeg godt se det, men hvor er evidensen? Tak.

Kl. 13:38

Formanden:

Social- og integrationsministeren.

Kl. 13:38

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vi har fra ministeriets side valgt at gå ud at måle på nogle af de fire metoder, som man har størst sikkerhed for at der er evidens for. Jeg har ikke været til stede på den omtalte SFI-konference, så jeg kan ikke udtale mig om, hvad det er, der er blevet sagt. Men det, som jeg kan fortælle om Rambøllundersøgelsen, som jeg også forstår at spørgeren har læst, er, at man er gået ind og har kigget på alle mennesker i Danmark siden 1957, som har haft en foranstaltning. Så har man lavet nogle beregningsmodeller og fundet ud af, hvad der skulle have været anderledes, hvis man skulle have givet dem den korrekte hjælp.

Det, der er det rigtig deprimerende, når man kigger på de her ting, er, at de børn, som får en foranstaltning, som det hed i gamle dage – eller hjælp, som man måske hellere vil kalde det i dag – får en langt lavere livsindkomst. De koster samfundet penge – det er den ene ting – nemlig 6,7 mio. kr. i snit, tror jeg det var. Den anden ting er, at de ikke alle sammen har noget særlig godt liv, og derfor synes jeg, at vi har en forpligtigelse til at finde ud af, hvordan vi bedst muligt kan hjælpe udsatte børn. Hvordan kan vi bedst muligt få forældrene til børn, som ikke trives, til at kunne rumme deres børn, til at kunne sætte grænser for deres børn, til at kunne hjælpe børnene med at klare sig i børnehave, i skole, gennem et uddannelsesforløb, så de kan blive aktive medborgere og få et godt liv. Det er det, der er min hensigt.

Når jeg så nævnte de her fire metoder, var det, fordi det er dem, der er størst evidens for. Det betyder ikke, at jeg siger, at nu skal alle fire metoder med vold og magt tilbydes alle børn og forældre, for det duer ikke. Der bliver nødt til at være det korrekte match; en metode

har kun effekt, hvis den bliver brugt rigtigt. Det, jeg bare har været ude at sige til kommunerne, er, at de skal overveje de her fire metoder, finde ud af, hvordan de kan anvende dem, fordi vi nu ved med sikkerhed, at de virker.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Hans Andersen.

Kl. 13:40

Hans Andersen (V):

Men det er lige præcis det der med evidensen. Ministeren siger, at vi ved, at de virker, også slægtsanbringelser og den sidste metode, der hedder De Utrolige År, som er en metode i forhold til 3-8-årige og deres familie. Jeg ville blive så glad, hvis ministeren sagde, at hun ville sende den rapport, der viser, at der er evidens for de to metoder, over til Folketingets Socialudvalg, med de betragtninger og de vurderinger, der nu er for, hvornår der er evidens, for det står mig stadig væk noget uklart, når jeg læser Rambølls rapport.

Der er jo så også andre end mig, der er blevet forundret, for Jan Trøjborg og Bettina Post – to mennesker, som ministeren er i dialog med løbende – har jo også været ude at sige: Er det nu også helt korrekt, at det er de to eller de fire metoder, der lige præcis er de bedste? Der er jo også medarbejdere fra SFI, der har spurgt, om det nu også er de fire.

Det kunne jeg egentlig godt tænke mig en kommentar til, for jeg er helt enig i, at det jo er helt afgørende, at vi kommer i dialog med kommunerne, men det skal være på baggrund af, at vi sådan set har evidens for det, vi siger. Der må ikke kunne skabes tvivl om det, og jeg er lidt ked af, at jeg sådan lige skal afprøve det her i forhold til, hvad ministeren mener.

Kl. 13:41

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:41

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der er en selvmodsigelse i spørgerens spørgsmål, som jeg ikke helt forstår. For det første siger spørgeren, at han har læst rapporten, og spørger så omvendt, om ikke den kan blive sendt over til Socialudvalget, så man kan finde ud af, hvad der står om evidens. Jeg er ret sikker på, at rapporten er sendt over; det vil i hvert fald undre mig, hvis den ikke er. Jeg skal naturligvis nok tjekke op på, om den er sendt over.

Så siger spørgeren, at Jan Trøjborg, som er formand for KL, er kommet med nogle ytringer. Jeg har sådan set læst de ytringer som positive; jeg har læst dem som opbakning til, at man skal anvende de metoder, der har en effekt, og som virker.

Jeg vil godt sige, at det er første gang, man faktisk fra ministeriets side har været så sikker på nogle metoder, at man har villet sige: Hovedet på blokken, de her fire metoder anser vi nu for at være så gode i deres effekt, at vi gerne vil anbefale dem til kommunerne. Jeg synes, at det har været en fejl, at man tidligere har sagt til kommunerne, at man ikke rigtig kunne anbefale eller dokumentere eller redegøre for, hvilken metode kommunerne skulle anvende, så det måtte de sådan set selv om.

Det har været udmærket, og mange kommuner har fundet gode metoder og gode veje. Det, der er det nye i den indsats, som jeg har gjort, er, at jeg gerne vil have, at vi skal blive langt tydeligere til at fortælle, hvad det er for nogle indsatser, der har effekt, sådan at dem, der hjælper børnene mest, kan komme i anvendelse flest mulige steder.

Vi ved fra Sverige, at sandsynligheden for at opleve sammenbrud, hvis man er anbragt, er tre gange mindre hos unge, der modtager et MTFC-tilbud. Det synes jeg er utrolig godt, for sammenbrud hos unge i anbringelserne er noget af det, vi ved skaber utrolig store problemer. Derfor er den metode med.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Hans Andersen for sidste spørgsmål.

Kl. 13:43

Hans Andersen (V):

Det er ikke Rambølls rapport, jeg efterlyser; det er sådan set en rapport fra Socialforskningsinstituttet, der siger, at der er evidens for slægtanbringelserne, og at der også er evidens for De Utrolige År. De andre to metoder er ikke dem, jeg sætter spørgsmålstegn ved.

Men jeg bliver en anelse provokeret, når ministeren siger, at det er de metoder, som man finder der er mest evidens for. Jeg spørger, om der er evidens eller om der ikke er evidens for de metoder, for det er helt afgørende i vores dialog med kommunerne, at det, der bliver sendt ud, er troværdigt. Jeg lytter mig til, at kommunerne jo ikke bare kan anvende metoderne, hvis de synes. Jeg hørte det, som om det altså var obligatorisk, at de søreme skulle anvende det i deres arbejde med udsatte børn og unge.

Det er jeg helt enig i, hvis der er evidens for effekten. Jeg vil bare gerne bede om den rapport, der siger, at der er evidens for det. Og Rambølls rapport har jeg læst. Man kan godt regne på det, men er der evidens? For ellers synes jeg det er helt til grin at holde en kæmpe høring med mange, mange hundrede deltagere, hvor budskabet er, at vi ikke har evidens for effekt på socialområdet, og at vi skal bruge noget tid på at undersøge, om vi nu kan finde nogle metoder. Så skulle vi ikke have holdt den konference; så skulle ministeren bare have sendt en pressemeddelelse ud om, at det er de fire metoder, man kører med, og sådan er det.

Kl. 13:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:44

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er sådan, at effekten af MTFC, som er en metode, som anvendes primært til kriminelle unge i alderen 12-18 år, som har behov for at blive anbragt uden for hjemmet i en periode, har man målt og vurderet i bl.a. Sverige. Den vurdering, vi har lagt til grund i ministeriet, stammer bl.a. fra de effekter og den dokumentation, der er i Sverige.

I Danmark har eksempelvis Herning Kommune anvendt metoden og anvendt den med succes, og ud fra den vurdering har man i ministeriet truffet den beslutning og sagt: Den faglige vurdering er, at det her kan vi stå på mål for. Vi føler, at der er redegjort for effekternes dokumentation, og derfor er den også med i den rapport, som er lavet

Det er vigtigt for mig at sige, at de første fire metoder, vi har målt på, var dem, man i ministeriet havde størst forventning til, men der findes under det lag mange andre metoder, og derfor går vi nu i gang med at kigge de forskellige metoder igennem for dokumentation for, at de virker, for at finde ud af, hvilke typer af børn de kan virke på, sådan at vi fra ministeriets side kan blive endnu bedre til at sige til kommunerne: Hvis vi skal løfte de her børn i fællesskab, er det nok en god idé at anvende lige præcis de her metoder, i hvert fald på de børn, der giver et match.

Derfor er det korrekt, at jeg vil sørge for, at det i kommuneaftalen bliver indskrevet, at de metoder, der har effekt, også er nogle, man skal tage i anvendelse, fordi de kan hjælpe børnene allerbedst. Kl. 13:46

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til social- og integrationsministeren er fra fru Karina Adsbøl, værsgo.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 118

Karina Adsbøl (DF):

Mange tak. Som handicapordfører for Dansk Folkeparti er jeg bekymret for hele den prioriteringsdebat, som ministeren har sat i gang på socialområdet. Her tænker jeg på, at ministeren har sagt, at forældre med et handicappet barn ikke længere skal kunne få en gratis institutionsplads, og det undrer mig, for det er sådan, at forældre med et handicappet barn i forvejen ikke har en gratis institutionsplads. Jeg ved, at ministeren vil blive rigtig glad for, at jeg stiller det her spørgsmål, for så vil hun nemlig have mulighed for at sige, hvad det er, hun mener med sine udtalelser. For jeg synes for mit vedkommende, at de har været meget misvisende.

Kl. 13:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:47

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Først og fremmest vil jeg sige, at det er korrekt, at jeg er glad for at få spørgsmålet, for jeg er glad for også her i Folketinget at kunne understrege, hvad det er, jeg har sagt. Det, jeg har sagt, har været nogle ord, som er faldet i et interview i Berlingske Tidende. Jeg har i Berlingske Tidende rejst en prioriteringsdebat, en debat, som går ud på, at vi, hvis vi i fremtiden vil have råd til velfærd til dem, som har rigtig meget behov, de udsatte og dem, som trænger, og hvis vi gerne vil løfte kvaliteten i vores tilbud og vi mener det alvorligt, når vi siger, at vi vil gøre noget ved den tidlige forebyggende indsats, så skal finde nogle penge. De penge skal komme fra en intern prioritering, for jeg tror, alle er klar over, at økonomien, som den er i dagens Danmark, ikke er til, at man opfinder nye udgifter uden også selv at finde nogle steder, hvor nogle af pengene kan komme fra.

Derfor har jeg kigget udgifterne på socialområdet igennem. Der har noget af det, jeg har kigget på, hvis jeg skulle realisere nogle penge, og hvis jeg skulle finde et sted, hvor jeg ville kunne sige, at her ville det gøre allermindst ondt og her kunne man godt forsvare det og forklare det, været, om der var et tilbud, som man tidligere har givet til nogle borgere, og hvor man kunne sige, at det har man ikke længere mulighed for at give, fordi man skal bruge pengene på bl.a. en bedre social indsats. I den forbindelse har jeg nævnt flere forskellige ting.

Noget af det, som jeg har nævnt, har været de handicappede børn, som går i daginstitution, og det er så der, fejlen ligger, for jeg skulle jo aldrig have brugt ordet daginstitution. Men ud fra sådan lidt en hverdagsbetragtning anvendte jeg det ord. Jeg sagde, at man skulle betale for at få passet sit barn. Jeg skulle naturligvis have sagt, at man skal betale for at have et særligt dagtilbud. Det er nu bare sådan, at det måske falder en lettere, at man siger: Kom, min skat, nu skal vi i børnehave, end at man siger: Kom, min skat, nu skal vi i særligt dagtilbud. Det var derfor, jeg sagde det på den måde.

Reglerne er således, at det, hvis nogen er visiteret til et særligt dagtilbud, så er det normalvis uden beregning. Hvis man derimod har et handicappet barn, som går i en almindelig børnehave, og som altså er inkluderet i et almindeligt tilbud, så er der forældrebetaling. Der har jeg ønsket at rejse en debat om, om det ikke var rimeligt at sige, at forældrene, uanset om barnet går i et særligt dagtilbud eller i

et almindeligt pasningstilbud, så skal betale for at få barnet passet, ligesom alle andre forældre skal.

K1 13:49

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:49

Karina Adsbøl (DF):

Jeg forstår på ministerens udtalelser, at hun også selv finder de udtalelser, hun er kommet med, misvisende, og det er der så også andre der gør. Hvordan forholder ministeren sig til, at formanden for Muskelsvindfonden har meldt sig ud af partiet, efter at de her udtalelser er kommet?

Jeg kunne også godt tænke mig at høre ministeren om noget andet. Der er jo forskel på, om det er et behandlingstilbud til det handicappede barn, eller om det ikke er det. Er det ministerens holdning, at det er forældrene til et handicappet barn, der skal betale prisen? For det handler jo om, om man er visiteret til det. Det er jo også sådan, at vi har fri – hvad hedder det? – behandling på sygehuset. Men er det sådan, at forældre med et handicappet barn skal betale for det her, for at de kan få hjælp til deres handicappede barn, hvis der er tale om, at det er et specialtilbud, altså at barnets handicap kræver behandling, kræver træning? Er det der, ministeren vil sætte ind? Og hvad er konsekvenserne? Altså, hvor meget kommer de her forældre til at betale for at få behandlet deres barn med et handicap?

Det er en meget forkert prioritering, ministeren lægger ud med, altså at det faktisk er forældre med handicappede børn, der skal betale. For det er sådan, jeg som handicapordfører opfatter de udtalelser, ministeren er kommet med. Så jeg kunne godt ...

Kl. 13:50

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:50

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det kan jo i hvert fald understrege, at jeg måske ikke har været tydelig nok i min kommunikation, og det kan jeg så kun være rigtig ærgerlig over, for jeg har aldrig nogen sinde ønsket at give nogen det indtryk, at man skulle til at betale for at få behandlet sit handicappede barn. Den debat, jeg har rejst, har alene handlet om, om man skulle betale for at få sit barn passet på lige fod med alle andre forældre, altså forældre til børn, der ikke har et handicap. Der vil således stadig væk – hvis jeg kan få det sådan, som jeg synes det kunne være rimeligt – være mulighed for, at man kan få økonomisk friplads, hvis man har en dårlig økonomi. Det vil sige, at det, som jeg her taler om, er noget, der i det hele taget kun vedrører de forældre, som har en god økonomi. Der vil også stadig være mulighed for at få nedsat betaling, og der vil være mulighed for at få søskenderabat, hvis man har flere børn.

Man vil derudover naturligvis stadig væk kunne få dækket sine merudgifter, for forældre til et handicappet børn har ofte mange merudgifter, dem dækker vi, og dem synes jeg da kun det er helt naturligt at vi kompenserer. Man vil også kunne få dækket sine udgifter til transport, så barnet kan blive hentet og kørt til det tilbud, som barnet går i.

Men det er jo sådan, at man, når man får et barn, også regner med, at der tit vil være en pasningsudgift, og der synes jeg sådan set, det er fint nok at sige, at det så er o.k. – eller i hvert fald stille spørgsmålet om det ikke er det – at man betaler for pasningsdelen. Jeg kunne ikke drømme om at sige til folk, at de skulle betale for behandlingsdelen, eller at de skulle betale mere end andre med børn, som går i en helt almindelig kommunal børnehave.

Men lige præcis hvad angår pasningsdelen, hvor der altså er friplads til dem, der har en dårlig økonomi, men er betaling for dem, der har en god økonomi, var det så ikke en prioriteringsdebat, vi godt kunne tage?

Kl. 13:52

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:52

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan se, at ministeren får mere taletid end mig; jeg skal stoppe, når uret her stopper. Men der er selvfølgelig forskel på folk!

Men jeg vil sige, at det jo allerede i forvejen er sådan, at folk betaler, det gælder også forældre med et handicappet barn, de betaler for en institutionsplads, så derfor forstår jeg slet ikke, hvad hele den debat, ministeren har åbnet om det, handler om. For det foreligger så allerede i forvejen, at det foregår på den måde. Det er meget misvisende.

Jeg synes også, det er lidt skræmmende, havde jeg nær sagt, at en formand for Muskelsvindfonden på grund af ministerens udtalelser melder sig ud af partiet, og det må ministeren jo også tage til efterretning.

I dag var der også et indlæg i Politiken fra Kristian Madsen, og han skriver: »Hvordan i alverden har Socialdemokraterne fået den idé, at det vil bringe dem ud af vælgerkrisen at tage penge fra handikappede børn?«

Kl. 13:53

Formanden:

Jeg skal bare lige gøre opmærksom på, at fru Karina Adsbøl, da hun forrige gang havde ordet, så også fik lov til at gå ud over tiden. Socialministeren.

Kl. 13:53

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kan jo i hvert fald bestræbe mig på at holde mig inden for tidsrammen.

Det er korrekt, at der i dag er en klumme i Politiken, hvor der spørges, hvordan man forestiller sig at man skal tage penge fra handicappede børn. Det, jeg har talt for, har alene været, at man sidestiller forældre til børn, uanset om deres barn har et handicap eller ikke har et handicap, og det vil sige, at man som forældre til et handicappet barn stadig vil kunne få et beløb for tabt arbejdsfortjeneste, et beløb, som vi i øvrigt lige har sat op; efter at VKO havde sat loftet ned til 19.000-20.000 kr., har vi lige hævet det til 27.500 kr. Vi har i øvrigt et lovforslag på vej om en ledsageordning, så børn helt ned til 12-års-alderen kan få ledsagere og altså ikke behøver at være afhængige af deres mor og far. Vi ratificerer tillægsprotokollen på handicapområdet. Der er mange ting, vi gør, som er gode ting.

Den debat, jeg har rejst, handler altså alene om, hvorvidt det er rimeligt, at man betaler for pasningsdelen på lige fod med andre forældre. Og der må jeg sige, at jeg egentlig tit oplever forældre til handicappede, som ikke ønsker at være så specielle, men som spørger: Hvis jeg har en god økonomi, hvorfor skal jeg så ikke betale for at få mit barn passet, ligesom alle andre skal?

Nu når vi jo så ind til kernen i spørgsmålet, nemlig når fru Carina Adsbøll spørger: Jamen betaler de ikke allerede i forvejen? Men set ud fra, hvor jeg sidder, kan man jo ikke både være ked af, at man bliver bedt om at betale for noget, som man betaler for i forvejen, og så også sige, at det er dybt urimeligt, fordi man ikke betaler. Det er sådan, at man som hovedregel ikke betaler, hvis barnet går i et særligt dagtilbud, men at man gør det, hvis barnet går i en almindelig institution.

Det allersidste, som jeg skal nå at kommentere, er Evald Krogs udmeldelse af Socialdemokratiet. Den blev jeg usandsynlig ked af, og jeg ringede med det samme til ham i lørdags og snakkede med ham, og vi har aftalt at have en efterfølgende dialog.

Kl. 13:55

Formanden:

Spørgsmålet er afsluttet. Og nu fik socialministeren så også lov til at tale lidt ud over tiden.

Vi kan nå et sidste spørgsmål til socialministeren fra hr. Karsten Lauritzen, som tålmodigt har ventet på, om der var tid til det. Værsgo.

Kl. 13:55

Spm. nr. US 119

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det var jo søreme dejligt, at der var lidt tid til det. Jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at overholde taletidsbegrænsningerne. Det er nu også rimelig simpelt, for det er noget, ministeren tidligere har forholdt sig til her i spørgetimen. Det handler om tålt ophold, som der har været lidt diskussion om før. Jeg kunne forstå, bl.a. på ministerens svar til fru Inger Støjberg, at regeringen ikke har nogen planer om at ændre på den nugældende lovgivning, og det giver mig anledning til at spørge ministeren, hvorfor regeringen har skiftet holdning, fra da vi vedtog tuneserloven, som den populært bliver kaldt, L 69 tror jeg det er, tilbage i december måned 2008. Dengang stemte Socialdemokratiet og den øvrige opposition, som nu sidder i regering, imod lovgivningen under henvisning til, at man ville have lavet nogle ting om. Så det kan bare undre, hvorfor man nu har en anden opfattelse – en opfattelse, som vi selvfølgelig, i hvert fald i Venstre, er glade for at man har, for vi synes ikke, at man skal ændre på reglerne. Men det vil være interessant at høre ministeren forholde sig til, hvorfor man så nu mener noget andet, end da vi vedtog loven i 2008.

K1 13.56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er næsten ked af, at hr. Karsten Lauritzen har siddet og ventet en hel time på at få mit svar, for det, som jeg svarede til fru Inger Støjberg, som stillede spørgsmålet som den første spørger i spørgetimen, var, at det her henhører under justitsministerens ressort. Jeg redegjorde for, at vi i regeringen har lagt en linje frem, den linje er lagt frem af justitsministeren, og den linje er naturligvis den, der gælder. Så det er sådan set det, jeg kan sige også til spørgeren den her gang, og har man ønsker om yderligere svar på spørgsmål vedrørende tålt ophold, synes jeg som integrationsminister, at det vil være en rigtig god idé, at man retter dem til den minister, som har den retlige ressort. Det er i det her tilfælde justitsministeren, som sidder med lovgivningen på området.

Så bliver jeg spurgt til, hvordan Socialdemokraterne forholdt sig til tuneserloven. Nu har jeg jo ikke taget papirer med, men der er noget, der dæmrer, og jeg husker det også, som om der var nogle ting, der blev lavet om. Jeg kan i hvert fald konstatere, at der, hvor linjen ligger, fremgår af den melding, der er kommet fra justitsministeren, som meget tydeligt har redegjort for, hvad der er regeringens holdning til sagen. Når det drejer sig om spørgsmål helt tilbage fra 2008 og tunesersagen, vil jeg sige, at jeg kan huske, at der var noget med nogle dobbeltlukkede døre og nogle forskellige ting, der var til debat. Det skal jeg ikke komme ind på her, men blot henvise yderligere spørgsmål til justitsministeren.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:57

Karsten Lauritzen (V):

Det er reelt nok, at ministeren henviser til en anden minister, men det udelukker jo ikke, at man kan have en diskussion om politiske holdninger her i Folketingssalen i dag. Og det lægger ministeren jo også lidt op til, for ministeren berørte delvis det, som jeg spurgte om.

Det, der er interessant – og grunden til, at det her er en interessant debat – er jo, at der var meget uenighed i Folketinget i 2008, da man vedtog tuneserloven og strammede op på vilkårene for tålt ophold og sagde, at det skulle være utåleligt at være på tålt ophold i Danmark, for det var mennesker, vi helst ville have sendt ud, men det kunne vi så ikke af hensyn til internationale konventioner. Så er der også det – og det kan jeg også forstå at debatten er gået på tidligere – at der på forsiden af Berlingske Tidende i går var en række fremtrædende folketingsmedlemmer fra De Radikale og fra SF, der sagde i god tråd med det, der var holdningen hos de partier, også Socialdemokratiet, i 2008, at man ville have ændret reglerne. Og så stiller jeg stille og roligt et politisk spørgsmål til integrationsministeren, som i hvert fald er i berøring med ressortområdet: Hvorfor er det egentlig, at man har skiftet holdning?

Kl. 13:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:58

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er blevet spurgt til, hvorfor vi har skiftet holdning til noget, der ligger tilbage i 2008. Som jeg sagde lige før, husker jeg noget med nogle dobbeltlukkede døre, men jeg tror måske nærmere, det drejede sig om, hvorvidt der skulle kunne være domstolskontrol eller domstolsprøvelse, og det husker jeg som om vi har fået ændret, og derfor kan jeg egentlig ikke rigtig se, at vi har skiftet holdning, når vi har fået ændret det, som vi var utilfredse med. Det er i hvert fald sådan, jeg på stående fod husker det.

Når jeg så skal svare på, hvad regeringens holdning er, vil jeg sige, at den jo er lagt meget klart og tydeligt frem på forsiden af Berlingske Tidende i går, hvor justitsministeren, som er den minister, der har ansvaret, har redegjort for, at der ikke er nogen planer i regeringen om at ændre reglerne, og det er jo så det, jeg kan konstatere at Venstres spørger på det her område er utålmodig i forhold til og rigtig gerne vil have skulle være anderledes. Men det er ikke anderledes – der er ingen ændring af reglerne.

Mennesker, som er på tålt ophold, er mennesker, som er i Danmark, men som har begået meget alvorlig kriminalitet. Det er mennesker, som ikke kan udvises, fordi der ikke er aftaler med deres hjemlande, eller fordi de vil blive udsat for tortur eller få dødsstraf, hvis man sender dem tilbage. Derfor har vi ordningen om tålt ophold, og det er en ordning, som regeringen har udtalt sig om at vi ingen planer har om at ændre.

Kl. 14:00

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:00

Karsten Lauritzen (V):

Som sagt kvitterer vi jo for, at man ikke ønsker at ændre lovgivningen om tålt ophold, for det er fuldstændig rigtigt, som ministeren er

inde på, at det er mennesker, som ellers er dømt til udvisning, men som ikke kan udvises af hensyn til internationale konventioner. Og det er jo helt fair at skifte holdning. Det har den nuværende regering gjort på en lang række områder, efter at man satte sig ind i ministerbilerne og på regeringskontorerne og måske fik sat sig lidt mere ind i de faktuelle sager omkring nogle af tingene. Men det, der var årsagen til, at man var imod og stemte imod i Folketingssalen i 2008, var bl.a., at man ikke syntes, at det var alle, der skulle pålægges meldepligt. Bl.a. har der været en diskussion om en hashvagt på Christiania og en kinesisk abortlæge, hvor man syntes, at de ting, der kom frem, var for hårde, og det var en del af begrundelsen – det står der i hvert fald i den betænkning, der er afgivet i forbindelse med lovforslaget i 2008.

Derfor er det jo bare dejligt, at man så nu skifter holdning, og at man tilsyneladende også har fået banket både SF og Det Radikale Venstre på plads. Vi glæder os over, at man ingen planer har om at ændre lovgivningen – jeg betragter det nærmest som en garanti. Det kan jeg så spørge om det er, og det tror jeg også at fru Inger Støjberg spurgte om. Vi glæder os sådan set over, at man ikke har nogen planer om at ændre lovgivningen, men vi forstår ikke helt, hvad det er, der er årsagen til det.

Kl. 14:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:01

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Man kan jo ikke både spørge om, hvorfor vi ikke har nogen planer om at ændre loven, og så sige, at man ikke forstår årsagen til, at vi ikke ændrer den. Det er i hvert fald meget uforståeligt for mig i forhold til at skulle kunne redegøre for det.

Der bliver spurgt til en folketingsdebat tilbage i 2008, men det har jeg ikke frisk i erindring, og derfor kan jeg naturligvis ikke svare andet end det, som jeg kan huske, og noget af det, som jeg bl.a. husker, er, at vi havde en debat i Folketingssalen om, hvorvidt man, når man blev idømt tålt ophold, skulle have mulighed for at anke prøvelsen, og hvordan der skulle være domstolskontrol af afgørelsen. Det er nogle af de ting, der dæmrer for mig her på stående fod, og der husker jeg det, som om vi faktisk fandt hinanden og fandt en fælles forståelse, sådan at de ting blev bragt i orden. Det er sådan, det står i min hukommelse, men det skal jeg så ikke kunne sige om er fuldstændig korrekt, når jeg her på stående fod skal udtale mig. Men med alle de forbehold, jeg kan tage, vil jeg sige, at det er det svar, jeg giver.

Kl. 14:02

Formanden :

Spørgsmålet er slut, og det er også dette punkt på dagsordenen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:02

Formanden:

Jeg kan oplyse, at spørgsmål nr. 2625, opført som nr. 4 på dagsordenen, af Preben Bang Henriksen udgår i dag.

Det første spørgsmål, oversendt til ministrene, er til finansministeren af hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 2616

1) Til finansministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Mener ministeren, at vi har en stærk økonomi i Danmark, og hvis ja, at opkrævningen af topskat er en del af forklaringen på det?

Formanden:

Værsgo til hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:02

Ole Birk Olesen (LA):

Mener ministeren, at vi har en stærk økonomi i Danmark, og hvis ja, at opkrævningen af topskat er en del af forklaringen på det?

Kl. 14:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:03

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak for et godt om end forholdsvis bredt formuleret spørgsmål. Mit svar falder i flere led.

Jeg mener, at vi har et stærkt samfund i Danmark, og at det forhold, at vi har et stærkt samfund, fører til, at vi relativt set har en økonomi, der er stærkere end de fleste andre økonomier i resten af verden. Det fremgår også af en lang række objektive opgørelser, som jeg er helt sikker på at spørgeren har fuldt ud lige så godt kendskab til, som jeg selv har. Når vi så stadig væk står i en meget udfordret økonomisk situation, som jeg har tilladt mig at betegne som et håndværkertilbud, er det jo, fordi vi på en lang række områder har set, at når det gælder vores konkurrenceevne, når det gælder vores uddannelsesniveau, når det gælder vores produktivitet – og en lang række andre områder – er tingene gået baglæns i en periode, og det er der brug for at få rettet op på for også fortsat at kunne have en stærk økonomi i en dansk sammenhæng. Så det sammenfatter mit synspunkt.

Der spørges direkte til topskatten, og den er jo en del af forklaringen på, at vi har et stærkt samfund, hvor der er en betydelig udligning og en forholdsvis stor lighed imellem forskellige befolkningsgrupper. Det tror jeg hænger tæt sammen med, at vi er så konkurrencedygtigt et samfund, som vi er.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:04

Ole Birk Olesen (LA):

Grunden til at jeg spørger – og det får jeg så mulighed for at forklare nu – er jo, at finansministeren for en uge siden stod her i salen og svarede på et spørgsmål fra hr. Joachim B. Olsen, min partifælle, der spurgte til, om man ikke kunne opnå betydelige økonomiske fordele ved at afskaffe topskatten. Da svarede finansministeren: Jeg mener, at nogle af de grundlæggende træk ved vores samfund, f.eks. en forholdsvis lige indkomstfordeling, er en del af forklaringen på, at vi har så stærk en økonomi.

Det første, der skal til, for at man får løst et problem, er jo, at man erkender det. Og derfor vil jeg først gerne prøve at mane til erkendelse hos finansministeren, og forhåbentlig dermed regeringen i det hele taget, af, at vi ikke har en stærk økonomi.

Nationalbanken har lige udsendt sin kvartalsoversigt, og hvis man kigger på velstandsudviklingen i Danmark de seneste 15 år, kan man se, at den har været middelmådig sammenlignet med lande, som vi sammenligner os med. Det er én ting, det er fortiden, altså en middelmådig velstandsudvikling.

Hvis vi kigger på fremtiden, ser vi, at det står endnu værre til. OECD forudsiger, at vi med de reformer, som allerede er blevet vedtaget af den her regering, dvs. efterlønsreform og nogle ting, som regeringen har lagt frem, som den vil vedtage, vil have den tiendelaveste vækstrate af 33 OECD-lande i de kommende 16 år – den tiendelaveste af 33 lande. Der er altså 23 lande, der har en bedre økonomi i OECD, end vi har.

Så derfor vil jeg først lige anspore til lidt erkendelse hos finansministeren af, at vi faktisk ikke har en stærk økonomi. Vi har en temmelig dårlig økonomi i Danmark.

Kl. 14:06

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen igen skal jeg takke for en fascinerende lejlighed til at tage en meget grundlæggende debat med spørgeren fra Liberal Alliance.

Altså, med det udgangspunkt, der er for Liberal Alliance og for spørgeren, må det jo være en afgrundsdyb, forunderlig gåde, hvordan det at have et samfund, som det nu er indrettet i Danmark, med topskat og en relativt stor offentlig sektor og en relativt lige indkomstfordeling, relativt lige muligheder for relativt mange mennesker, kan hænge sammen med, at vi er placeret som et af verdens absolut rigeste lande.

Vi har et land, der er betydelig mere velfungerende end lande, der har efterfulgt den recept, Liberal Alliance foreskriver for Danmark, nemlig langt større ulighed, en langt mindre offentlig sektor og langt friere spil for markedskræfterne. Det må jo være en afgrundsdyb gåde for Liberal Alliances ordfører, hvordan det kan hænge sådan sammen, og jeg forestiller mig nogle gange at være en flue på væggen, når man diskuterer det internt i Liberal Alliance; det ville jeg jo synes var en oplevelse, men det er jeg ikke sikker på jeg får lejlighed til.

Men når der peges på, at vi har aktuelle udfordringer efter 10 års borgerligt styre, så er det jo som talt ud af min mund. Det tror jeg også er en af grundene til, at vi fik et regeringsskifte for 6 måneder siden.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:07

Ole Birk Olesen (LA):

Det er sådan set ikke så svært at forstå, hvordan man kan mene det, som vi i Liberal Alliance mener. Det kræver blot, at man har lidt mere viden, end finansministeren tilsyneladende har. For sagen er jo, at Danmark, inden vi begyndte at eksperimentere med verdens højeste skattetryk og verdens største offentlige sektor, var verdens femterigeste land. I dag ligger vi måske på en 17. plads eller lignende. Det vil sige, at vi sammenlignet med andre lande har haft en lavere velstandsudvikling, end vi kunne have haft, hvis vi havde ført den politik, som de har ført. Så det hænger fint nok sammen. Men nu til det næste, nemlig dette om topskatten.

Finansministeren sagde i sit svar til hr. Joachim B. Olsen, at topskatten er en medvirkende faktor til, at vi har en stærk økonomi i Danmark. Der vil jeg gerne bede finansministeren forholde sig til de beregninger, som kommer fra regeringen selv, dog fra Skatteministeriet, som siger, at Danmark vil få en betydelig økonomisk vækst, såfremt topskatten afskaffes.

Kl. 14:08

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:08

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Men det er jo nemt at være liberal. Altså, der er lige det forhold, at en sådan afskaffelse skal finansieres, og det er jo nemt nok, når man som hr. Ole Birk Olesen foreskriver nedskæringer på 150 mia. kr. i de offentlige udgifter uden rigtig at fortælle, hvordan det mere præcist skulle foregå. Og det er jo nemt, det er nemt. Men jeg har det bare sådan, at vi bliver nødt til at have styr på bare de helt grundlæggende faktorer i debatten.

Det er rigtigt, at der er ført en svag økonomisk politik de sidste 10 år, og det har ført til en række problemer, som det nu er blevet min opgave at løse. Men Danmark har jo været et velfærdssamfund igennem et helt århundrede, opbygget gradvis, ikke mindst af mit parti, og har ad den vej udviklet sig til at være et af verdens rigeste samfund. Det tror jeg ikke der kan være den store uenighed om blandt nogen som helst sagkyndige. Ja, vi har en stor offentlig sektor. Ja, vi har et højt skattetryk. Og ja, vi har en relativt større velstand end langt de fleste lande, som har et lavere skattetryk og en mindre offentlig sektor. Det er sådan helt fundamentale forhold.

Der er det bare, jeg tænker, at det da må være klart. Jeg ved ikke, om man nogen sinde sådan sætter det til debat internt hos Liberal Alliance. Det må være fascinerende at følge den debat i givet fald.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:09

Ole Birk Olesen (LA):

Finansministeren har ikke godt styr på fakta og er ikke særlig god til at lytte. For det første har Liberal Alliance ikke foreslået besparelser på 150 mia. kr., men på 72 mia. kr. Det er cirka det halve af det, finansministeren lige stod og sagde. For det andet kan det vel ikke være svært at forstå, at der er en pointe i, at nok er vi i dag et rigt land, men vi ville have været endnu rigere, hvis vi ikke havde haft verdens højeste skattetryk. Det forhold, at vi var verdens femterigeste land i 1960, før man fordoblede det danske skattetryk, siger jo alt.

Men spørgsmålet til finansministeren var jo: Hvordan kan finansministeren begrunde, at topskatten er med til at fastholde, at vi har en stærk økonomi, når al sagkundskab peger på, at en afskaffelse af topskatten vil føre til en ganske eksplosiv velstandsudvikling for det danske samfund, og når også Skatteministeriet siger, at tabet for statskassen er ganske lille? Vismændene siger sågar, at der ville komme flere penge i statskassen, hvis topskatten blev afskaffet.

Kl. 14:10

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:10

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Men den opskrift, der handler om, at man glad og gerne giver ufinansierede skattelettelser, med henblik på at man så håber, at det finansierer sig selv, er jo afprøvet i en lang række sammenhænge, også internationalt. Det går sjældent godt. Og igen må man sige, at det jo er nemt at være liberal. Det er langt mere besværligt at være socialdemokrat, men det lever jeg gerne med, for jeg anser det for at være mere virkningsfuldt og mere sagligt. Og jeg synes bare, at der er brug for bare en lille anerkendelse. Man må have sine holdninger, som man vil. Liberal må man gerne være for min skyld. Man må

mene, hvad man vil, om topskat og den offentlige sektor. Så vidt jeg husker, var det 150 mia. kr., hr. Ole Birk Olesen bød på umiddelbart efter nytår, men det kan vi undersøge. Jeg skal undskylde, hvis min hukommelse er skæv. Men det forhold, at vi er et velfærdssamfund og samtidig et rigt samfund, ville det klæde Liberal Alliance at anerkende.

Kl. 14:11

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til finansministeren.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Jeg skal sige, at jeg lige har fået oplyst, at spørgsmål nr. 2621, opført som nr. 8 på dagsordenen, af Joachim B. Olsen udgår af dagsordenen.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 2614

2) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Når ministeren nu ifølge dr.dk ønsker at sikre voldsofre bedre ved at »forbedre indsatsen overfor ofre for kriminalitet, se på erstatningerne, se på mulighederne for at skærme af overfor gerningsmændene, og se på hvordan vi kan hjælpe ofrene generelt til at komme bedre igennem livet«, er det så ministerens holdning, at de nuværende regler for prøveløsladelse og administration heraf er tilfredsstillende?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:12

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det her spørgsmål udgår ikke. Når ministeren nu ifølge dr.dk ønsker at sikre voldsofre bedre ved at »forbedre indsatsen overfor ofre for kriminalitet, se på erstatningerne, se på mulighederne for at skærme af overfor gerningsmændene og se på, hvordan vi kan hjælpe ofrene generelt til at komme bedre igennem livet«, er det så ministerens holdning, at de nuværende regler for prøveløsladelse og administration heraf er tilfredsstillende?

Kl. 14:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet. Jeg er helt overbevist om, at vi er mange, der med stort ubehag har læst den kronik, der for nylig blev bragt i Politiken, hvor Marlene Duus beskrev, hvordan hun blev udsat for et meget voldsomt drabsforsøg. Kronikken har som bekendt affødt en vigtig debat om retsstillingen for ofre for kriminalitet. I den forbindelse er der blevet peget på, at der gøres for meget for at hjælpe forbryderne videre i livet og for lidt for ofrene. Det er også det, som spørgsmålet her i dag er udtryk for.

Jeg vil gerne indledningsvis benytte lejligheden til at udtrykke min dybeste medfølelse med Marlene Duus. Hun fortjener stor ros for stå frem i offentligheden med sin beretning. Af principielle grunde kan jeg jo så ikke som justitsminister udtalte mig nærmere om sagens omstændigheder, da det jo er en konkret sag. Men det er vigtigt for mig generelt at slå fast, at vi som samfund naturligvis skal gøre alt for at hjælpe de mennesker, der har været udsat for en forbrydelse. Vi skal samtidig sikre, at vi får færre ofre for kriminalitet, og derfor skal der sættes ind både mod kriminaliteten og ikke mindst mod dens årsager. Vi skal naturligvis ikke acceptere, at mennesker bliver udsat for forbrydelser, hvor de får skader på liv og sjæl.

Det fremgår også klart af vores regeringsgrundlag, at vi ønsker, at ofre for kriminalitet skal hjælpes bedre. Vi skal sikre en mere tryg hverdag og mulighed for værn mod gerningsmanden, rammerne for offererstatning skal efterses, og gerningsmanden skal kunne konfronteres med konsekvenserne af den kriminalitet, der er begået. Lige nu ser vi i regeringen på, hvordan det konkret skal udmøntes.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at det jo ud over at sikre ofrene bedre også handler om, at vi skal have færre ofre for kriminalitet, og her om, hvordan vi kan sikre, at forbryderne kommer væk fra et liv i kriminalitet. Derfor skal indsatsen over for de dømte fastholdes og udbygges, så vi kan sikre en bedre resocialisering til gavn for samfundet. I den sammenhæng er mulighederne for prøveløsladelse og gradvis tilbageslusning til samfundet et vigtigt element.

Kl. 14:1

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:15

Karsten Lauritzen (V):

Tak til justitsministeren for det svar. Det var jo et svar på en lang række spørgsmål, der ikke blev stillet, og knap så meget et svar på det spørgsmål, der rent faktisk er stillet.

Spørgsmålet går jo i sin essens på, om det er ministerens holdning, at de nuværende regler for prøveløsladelse og administration heraf er tilfredsstillende. Det er sådan set et ret simpelt spørgsmål. Synes man, at de nugældende regler er tilfredsstillende, eller synes man ikke, at de er tilfredsstillende? Så kan man jo lave reglerne om. Synes man, at administrationen er tilfredsstillende, eller synes man ikke, at den er tilfredsstillende? Og hvis man ikke synes, at den er tilfredsstillende, har justitsministeren jo mulighed for at lave den om. Det er sådan set det, der er hovedessensen i spørgsmålet.

Hvis jeg skal hjælpe justitsministeren lidt med besvarelsen, er det jo et spørgsmål, som ministeren selv er inde på, der er stillet på baggrund af den her diskussion om hensynet til offeret kontra hensynet til forbryderen eller den kriminelle og balancen derimellem. Der kan jeg forstå, at ministeren er enig i, at der i dag er en ubalance. Den kan man jo forsøge at rette op på ved at hjælpe offeret, og det kan være fornuftigt nok, og det er vi villige til at se på i Venstre, men man kan jo også gøre noget ved det i forhold til forbryderen, den kriminelle, ved f.eks. at se på administrationen af reglerne for prøveløsladelse.

Nu kommer jeg så tilbage til spørgsmålet, som ministeren ikke besvarede til at starte med, men som jeg ønsker besvaret, nemlig hvad ministerens holdning er til de nugældende regler for prøveløsladelse og administrationen heraf, og om de er tilfredsstillende.

Kl. 14:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har naturligvis noteret mig, at spørgeren på det seneste har været ude med en endog meget kraftig kritik af reglerne for prøveløsladelse. Det må jeg sige har undret mig meget, ikke mindst al den stund at det, spørgeren, hr. Karsten Lauritzen, Venstres retsordfører, kritiserer, er en lovgivning, som Venstre selv har gennemført og stået bag – ikke bare bag lovgivningen, men også bag udvidelsen af lovgivningen.

Derfor synes jeg helt grundlæggende ikke, at det er fair, at man på den måde, som spørgeren gør, kritiserer administrationen af en lovgivning. Helt grundlæggende er det jo et meget groft angreb på de embedsmænd, som sidder og administrerer den lovgivning, som Folketinget vedtager. Jeg står her med en artikel fra B.T., hvor spørgeren, hr. Karsten Lauritzen, siger:

»Prøveløsladelse efter halv tid var tiltænkt nogle helt andre mennesker og nogle helt andre kriminelle handlinger end den måde, systemet bliver administreret på i dag.«

Det er ikke fair over for dem, der sidder og administrerer den lovgivning, vi vedtager her i Folketinget. Og for at vi kan være lidt mere præcise i debatten, kunne jeg godt tænke mig at høre – bare til gavn for den fælles debat – om hr. Karsten Lauritzen ikke kunne være lidt mere præcis. Hvor er det, at den lovgivning, som hr. Karsten Lauritzen selv har stemt for, ikke efter hr. Karsten Lauritzens opfattelse er blevet administreret efter reglerne?

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:18

Karsten Lauritzen (V):

Det vil jeg meget gerne stille op til. Nu er det jo sådan, og så må ministeren eller Folketingets formand jo korrekse mig, at det i spørgetiden umiddelbart er sådan, at det er folketingsmedlemmerne, der spørger ministeren, og ikke ministeren, der spørger folketingsmedlemmerne. Det kunne af mange årsager være interessant at lave om, men jeg har forstået, at det er sådan, reglerne er. Jeg stiller gerne op i en debat med justitsministeren. Vi kan være sikre på, at P1 Debat er villig til at lave en fin debat med justitsministeren og undertegnede, hvor vi kan diskutere det her, og så skal jeg hjertens gerne fremlægge mine synspunkter og også uddybe den kritik, der er, og som ministeren fremhæver i B.T.

Det, det handler om, er det spørgsmål, som justitsministeren stadig væk ikke har besvaret, nemlig hvad den socialdemokratiske justitsminister og hvad regeringen mener om reglerne for prøveløsladelse og administrationen deraf. Det er et relativt simpelt spørgsmål. Enten synes man, at de er gode og i orden, eller også synes man, at de skal laves om. Det må man da kunne få svar på i dag, uden at justitsministeren stiller spørgsmål den anden vej, som jeg gerne vil svare på, men i det rette forum.

Kl. 14:19

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen har den opfattelse, at den lov, som den tidligere regering vedtog, gennemførte og udvidede senest her i 2011, er udmærket. Den fungerer efter hensigterne, og den bliver administreret efter den praksis, som er aftalt og skrevet ind i loven.

Det kan jeg også konstatere, for når jeg læser ordførertalerne fra de forskellige ordførere og fra spørgerens eget parti, Venstre, der har stemt for loven, kan jeg se af stemmeberetningen her fra Folketinget, at hr. Karsten Lauritzen også selv har stemt for ændringen af loven. Så jeg kan se, at det bliver administreret efter reglerne til punkt og prikke. Der er ikke ændret et komma i det.

Det er det, jeg synes er lidt underligt i den her debat. Man fremsætter et lovforslag, man stemmer for en lov, man ændrer en lov, man stemmer for en ændring af en lov, og så beskylder man dem, der sidder og administrerer den, for ikke at administrere den efter loven. Det bruger man så som argument for, at man ændrer synspunkt.

Det er fair nok, at man ændrer synspunkt, men man skal ikke skyde på de personer, som sidder og administerer loven. Regeringen mener, at loven er god. Den er med til også at give dem, der jo efter meget nøje vurderinger gør sig fortjent til det – fuldstændig i forlængelse af det, der står i loven – en tidlig prøveløsladelse.

Kl. 14:20

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Karsten

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:20

Karsten Lauritzen (V):

Jeg takker for svaret. Det var jo et klart svar. Det kunne justitsministeren jo bare være kommet med til at starte med, så havde vi været lidt længere henne i debatten.

Grunden til, at der bliver spurgt, er jo bl.a., at den socialdemokratiske retsordfører har været ude at sige, at man vil være med til at lave reglerne om, man syntes også, at der var et problem. Og så er det vel relevant at spørge justitsministeren, når nu justitsministeren er af en anden opfattelse, hvad der er Socialdemokratiet og regeringens holdning. Er det det, hr. Ole Hækkerup siger, nemlig at administrationen ikke er i orden, og at reglerne skal laves om, eller er det det, som justitsministeren nu giver udtryk for, at der ikke skal flyttes et komma, alt er perfekt, intet skal ændres i den lovgivning og den administration, der er af reglerne for prøveløsladelse?

Kl. 14:21

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil sige, at regeringen og justitsministeren har fuldstændig det samme synspunkt som fru Birthe Rønn Hornbech, Venstres tidligere retsordfører gennem mange år havde under førstebehandlingen af netop den her lov, som vi taler om, L 122, i 2004. Fru Birthe Rønn Hornbech siger i Folketinget:

»Vi synes, det er et godt kriminalpolitisk udgangspunkt, at dømte, der gør sig særlig umage under afsoningen, også får en særlig chance.«

Det er det, der er hele essensen i den her lovgivning. Det synes den nuværende regering er et sundt og fornuftigt princip.

Det betyder ikke, at vi ikke også skal gøre mere for ofrene. Det er jo bl.a. derfor, at det står i regeringsgrundlaget. Man kunne så have ønsket, at den tidligere regering havde gjort lidt mere for det, været lidt mere villige til at se på, hvordan det er med de her erstatninger, hvordan det er med mulighederne for at skærme ofret af over for gerningsmanden. Var der noget, man kunne have gjort? Kunne systemerne fungere lidt bedre? Kunne man have gjort noget for folk, der kommer ud for så forfærdelige hændelser, som vi har omtalt her, f.eks. Marlene Duus – en forfærdelig oplevelse og sag – kunne man have gjort noget for personer som hende og andre, som desværre kommer ud for voldsomme hændelser? Kunne man have gjort det lidt bedre? Det kunne man have startet med at kigge på.

Nu er vi altså i en situation, hvor man vender fuldstændig rundt på en tallerken i forbindelse med noget, man selv har stået og argumenteret for her i Folketinget. Og jeg vil bare sige det, som det er: Regeringen ligger helt i forlængelse af de synspunkter, som Venstres tidligere, mangeårige retsordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, har givet udtryk for, og som jeg har stået og læst op her.

Kl. 14:22

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Jeg skal da gerne benytte lejligheden til at sige, at det er fuldstændig rigtigt, som hr. Karsten Lauritzen sagde, at spørgetiden er indrettet sådan, at det primært er medlemmerne, der spørger, og ministrene, der svarer, men formanden vil ikke gribe ind, hvis der er spørgere, der også vil svare på modspørgsmål under debatten.

Spm. nr. S 2615

3) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Krænker det ikke ministerens retsfølelse, at voldsmænd dømt for grov vold prøveløslades, når de har afsonet halvdelen af straffen, og at de påbegynder udslusning et år før mulig prøveløsladelse?

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:23

Karsten Lauritzen (V):

Jeg takker for det. Det er jo dejligt at få noget frihed. Jeg vil nu fortsætte med det, som er normal praksis, og blot læse spørgsmålet op her: Krænker det ikke ministerens retsfølelse, at voldsmænd eller - kvinder for den sags skyld dømt for grov vold prøveløslades, når de har afsonet under halvdelen af straffen, og at de påbegynder udslusning et år før mulig prøveløsladelse?

Kl. 14:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som vi lige har været inde på i det foregående spørgsmål – og det tror jeg også var til alles tydelige forståelse – drejer det her spørgsmål sig jo om den såkaldte noget for noget-ordning, som den tidligere VK-regering indførte i 2004, og som blev udvidet så sent som i juli måned sidste år, også af VK-regeringen. Her stemte spørgeren jo altså for udvidelsen. Det, man har indført, og det, man har udvidet, er en ordning, der som bekendt medfører, at den dømte, når visse betingelser er opfyldt, kan prøveløslades efter halv tid, men vel at mærke kun hvis hensynet til den almindelige retsfølelse ikke taler imod prøveløsladelsen. Da ordningen blev indført ved en lovændring i 2004, blev det udtrykkeligt fastslået i lovbemærkningerne, at ordningen som udgangspunkt kan bruges, uanset hvilken kriminalitet den pågældende er dømt for. Men det blev samtidig anført, at der skal udvises meget betydelig varsomhed med at anvende ordningen over for indsatte, der er dømt for de groveste forbrydelser. Det gælder naturligvis i særlig grad folk, der har begået grov kriminalitet med fare for personers liv og helbred.

Jeg vil bare sige det, som jeg startede med at sige tidligere, nemlig at der ikke er ændret et komma. Kritikken af administrationen af den her ordning sker på et fuldstændig fejlagtigt grundlag, og selv om jeg ikke må stille spørgsmål, kan jeg trods alt konstatere, at det gav grundlag for en frugtbar diskussion. Det vil jo være på sin plads, at man lige prøver at præcisere, hvor det er, administrationen er gået galt, for så meget kan der dog alligevel ikke være gået galt, siden vi har fået en ny regering, at vi ligefrem skulle være gået ind og have ændret administrationen af noget, som den tidligere regering vedtog, som hr. Karsten Lauritzen selv stemte for en udvidelse af, og som i dag fungerer fuldstændig efter samme præmisser og med den varsomhed, som gjorde sig gældende, og som blev skrevet ind i lovbemærkningerne, da loven blev vedtaget, og da den blev udvidet så sent som i juni måned, hvor hr. Karsten Lauritzen jo stemte for udvidelsen af ordningen.

Kl. 14:25

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:25 Kl. 14:28

Karsten Lauritzen (V):

Altså, det er jo en fin redegørelse for det historiske i det, og det er vel reelt nok, at man indrømmer, at man har skiftet holdning og synes, at der skal ses nærmere på noget. Det kan jeg forstå er noget, den nuværende regering har en del erfaring med, ikke lige præcis på det her område, men på en række andre områder. Det kunne vi godt have en lang diskussion om.

Jeg synes egentlig, at den politiske diskussion er langt mere interessant, og den politiske diskussion går på, om det ikke krænker ministerens retsfølelse, at hvis man f.eks. bliver idømt 6 års fængsel for, lad os sige grov vold eller noget lignende eller værre, så kan man blive prøveløsladt efter 3 år, og så kan man i princippet begynde udslusning og f.eks. komme i praktik 1 år før en mulig prøveløsladelse. Det vil sige, at man sidder inde og afsoner i 2 år, før man kommer på de lempelige vilkår, og efter de 2 år kan ofret for kriminaliteten så møde gerningsmanden på gaden eller i skolen eller et andet sted.

Så er det politiske spørgsmål, der kommer ind, og som det vil glæde mig umådelig meget hvis justitsministeren ville forholde sig til, om det ikke krænker ministerens retsfølelse, at man kan begå så alvorlig kriminalitet og så med de nugældende regler, som det er rigtigt at VK-regeringen har gennemført, kan blive udsluset så tidligt, at ofret kan møde gerningsmanden på et så tidligt tidspunkt. Krænker det ikke ministerens retsfølelse? Og for at svare på et spørgsmål, som ministeren måske kunne overveje at stille, vil jeg sige, at det i hvert fald krænker min og Venstres retsfølelse. Derfor har vi sagt, og det er fuldstændig legitimt, at vi godt er klar over, at vi har et ansvar for det her, men at vi også godt vil være med til at se på det. Så er spørgsmålet bare: Vil ministeren det?

Kl. 14:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg startede med at sige, er det som sagt en ordning, som den tidligere regering har indført. Der er ikke ændret et komma i den måde, den bliver administreret på. Den udvidelse af ordningen, som hr. Karsten Lauritzen også selv har stemt for, følges til punkt og prikke. Der er tale om visse betingelser, som skal opfyldes – det er meget nøje beskrevet – før en prøveløsladelse efter halv tid kan finde sted. Der skal udvises endog meget betydelig varsomhed med at anvende ordningen over for indsatte, der er dømt for de groveste forbrydelser, og der er som sagt ikke ændret et komma i administrationen af den ordning.

Vi skal selvfølgelig sørge for – og det er jo det, regeringen har taget fat på – at tilrettelægge en retspolitik, som sikrer færre ofre for kriminalitet. Det tror jeg vi er enige om er vigtigt. Hvordan kan man bl.a. være med til at sikre færre ofre for kriminalitet? Jo, det er jo bl.a., ved at man anvender den tid, som de indsatte er i vores institutioner, i vores fængsler på en god og konstruktiv måde, således at de kommer ud til et andet liv uden ny kriminalitet. For hvis de kommer ud til et liv med ny kriminalitet, får vi flere ofre, og det er det, vi vil undgå. Derfor er regeringen af den opfattelse, at resocialiseringen i vores fængsler rent faktisk skal styrkes, for vi kan se, at noget af det, der også er gået galt de sidste 10 år under den tidligere regering, er, at det ikke er sket, og at mulighederne for at få færre ofre for kriminalitet måske er glippet på den baggrund.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Så jeg skal forstå det sådan, at justitsministeren og regeringen sådan set er af den opfattelse, at man ønsker at lempe reglerne for prøveløsladelse, og at folk skal sidde kortere tid i fængsel. Der er jo en direkte sammenhæng, sådan at jo længere tid folk sidder i fængsel, jo
større tilbagefald er der til kriminalitet. Sådan er det. Hvorfor smider
man så folk i fængsel? Det er jo samfundets hævn og straf for en
frygtelig gerning, der er blevet begået. Det er derfor, Marlene Duus'
gerningsmand er blevet idømt en ganske lang fængselsstraf.

Reglerne er dog bare sådan, uden at gå ind i den konkrete sag, at den pågældende i princippet, hvis den pågældende er idømt 6 års fængsel, kan være ude og møde offeret allerede efter 2 års afsoning. Der er det jo en politisk diskussion, om det er i orden, om det er acceptabelt. Der siger vi fra Venstres side, at det synes vi faktisk ikke at det er. Vi synes faktisk ikke, det er i orden i forhold til hensynet til ofrene, at man tager et større hensyn til forbryderen end til offeret. Der er en ubalance, der skal rettes op på. Der ville det bare være rart, hvis justitsministeren ville være med på, at det også handler om, at man skal sidde længere tid af den straf, man bliver idømt, af, og at der ikke skal være mulighed for, at man kan være ude allerede efter at have afsonet måske omkring en tredjedel af ens tid.

Kl. 14:29

Formanden:

Så er det justitsministeren.

Kl. 14:29

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt handler det her om, at der under visse betingelser kan gives prøveløsladelse, ikke efter en tredjedel af tiden, men efter halvdelen af tiden. Det er det, som hr. Karsten Lauritzens eget parti selv har gennemført. Det er bare, så vi er enige om, hvad vi taler om. Dernæst blev der spurgt: Har regeringen tænkt sig at ændre det her? Næh, det har vi ikke. Vi synes, at det, den tidligere regering gennemførte her, er ganske udmærket. Jeg er som justitsminister på det her område, som jeg i øvrigt har været det på andre områder, meget enig med fru Birthe Rønn Hornbechs udtalelser, som hun kom med under førstebehandlingen af selve lovforslaget:

»Vi synes, det er et godt kriminalpolitisk udgangspunkt, at dømte, der gør sig særlig umage under afsoningen, også får en særlig chance.«

Det er jo noget af det, det her handler om. Så er der lige den tilføjelse, som er hentet direkte fra beskrivelsen af, hvordan den her ordning skulle administreres, nemlig at der skal udvises *meget betydelig* varsomhed med at anvende ordningen over for indsatte, der er dømt for de groveste forbrydelser. Det handler jo helt klart om, at den almindelige retsfølelse skal man sikre ikke taler imod prøveløsladelsen. Det er en vurdering, som vores kriminalforsorg foretager. De foretager vurderingen på baggrund af den lovgivning, der er vedtaget i Folketinget. Der er ikke ændret et komma i det. Det, der ville klæde hr. Karsten Lauritzen, var at trække de udtalelser tilbage, som han er kommet med, hvor han jo beskylder folk, der sidder og administrerer det her, for at administrere mod lovgivningen. Det er ret alvorlige anklager. Men det får jeg måske ikke mulighed for at få hr. Karsten Lauritzen til.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:31

Karsten Lauritzen (V):

Tak til justitsministeren. Jeg stiller da gerne op til en debat. Jeg vil bare gerne vide, hvor det skal være, og i hvilket format. Jeg er sikker på, at der er masser af medier, der gerne vil. Jeg er godt klar over, at det har ministeren ikke for vane at gøre. Ministeren plejer at sende den socialdemokratiske retsordfører, der plejer at sige en ting, og så står vi her i dag, hvor justitsministeren siger noget andet. Det kan jeg sådan set godt leve med, men jeg synes ikke, det er helt reelt. Derfor ville det jo være fint, hvis ministeren ville stille op til en debat. Jeg tager gerne debatten med ministeren og uddyber de synspunkter, som ministeren anklager mig for at have, men som jeg til fulde kan stå ved.

Det, man må konkludere som følge af justitsministerens svar, er, at det ikke krænker justitsministerens retsfølelse, at man f.eks. får en 6-årig dom for grov vold med store, livsvarige følger for ofrene, hvor man altså bliver idømt 6 år, men afsoner 2 år, og så kan man blive udsluset, og efter 3 år kan man så blive prøveløsladt. Det krænker ikke ministerens retsfølelse. Det er jo helt fair, det er helt reelt. Jeg bliver bare nødt til at sige, at det krænker min, og at det krænker Venstres retsfølelse, og derfor har vi sagt, at vi er villige til at se på reglerne, også selv om vi har lavet dem.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 14:32

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er det en ordning, som den tidligere Venstre- og Konservativeledede regering gennemførte, og hvor det jo er helt grundlæggende, at prøveløsladelse efter halv tid under visse betingelser, der skal være opfyldt, finder sted, hvis – som det hedder sig – hensynet til den almindelige retsfølelse ikke taler imod prøveløsladelsen. Dernæst skal der som sagt udvises meget betydelig varsomhed i de sager, som vi her taler om. Det er taget nærmest sætning for sætning fra de intentioner, der ligger bag den nuværende lovgivning, som den tidligere regering har gennemført.

Jeg synes jo, det er sådan lidt underligt at stå her i dag og forsvare en lovgivning, som den tidligere regering har gennemført. Altså, når man nu har udvidet ordningen så sent som her før sommerferien sidste år, virker det lidt underligt på mig, at den flammetale, som hr. Karsten Lauritzen står og holder her, ikke blev holdt fra den her talerstol, dengang man udvidede ordningen, altså udvidede den i forhold til udgangspunktet. Det undrer mig lidt.

Jeg vil sige det sådan, at regeringens retspolitik er meget enkel. Den handler om, at der skal være konsekvens over for kriminalitet og de kriminelle; den handler om, at der skal være konsekvens over for årsagerne til kriminalitet; den handler om en stærk konsekvent indsats over for de kriminelle, der sikrer, at de kommer ud som bedre mennesker og ikke begår ny kriminalitet; og så handler den nu også om noget, som den tidligere regering har svigtet, nemlig en stærkere indsats over for ofrene for kriminalitet. Det er grundlæggende det, regeringens retspolitik også handler om.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål, S 2625, er udgået med henblik på at blive besvaret af social- og integrationsministeren på et senere tidspunkt.

Det næste spørgsmål her er så til justitsministeren fra hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 2625

4) Til justitsministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Mener ministeren, at gældende lovgivning – herunder beviskravet for værdifastsættelsen ved gaver til og handel med ægtefæller, også kaldet »mutter-finten« – er tilstrækkelig til sikring af potentielle kreditorer?

: (Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 14:34

Spm. nr. S 2627

5) Til justitsministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Mener ministeren, at de retshåndhævelsesmuligheder, som politiet i dag er udstyret med i henhold til lovgivningen, herunder retsplejeloven og politiloven, er tilstrækkelige til at forhindre optøjer i forbindelse med afvikling af superligakampe, jf. f.eks. tilfældet i Aalborg ved afvikling af kampen AaB – FCK den 4. marts 2012?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Preben Bang Henriksen for oplæsningen spørgsmålet.

Kl. 14:34

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Mener ministeren, at de retshåndhævelsesmuligheder, som politiet i dag er udstyret med i henhold til lovgivningen, herunder retsplejeloven og politiloven, er tilstrækkelige til at forhindre optøjer i forbindelse med afvikling af superligakampe, jf. f.eks. tilfældet i Aalborg ved afvikling af kampen AaB – FCK den 4. marts 2012?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 14:35

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet. Det er åbenlyst for enhver, som har set tv-billeder og lignende, at det, der foregik i Aalborg, både var voldsomt og helt igennem uacceptabelt. Det går jeg ud fra at vi er helt enige om. Og der skal ikke herske den mindste tvivl om, at det ligger mig endog meget stærkt på sinde, at det skal være en positiv oplevelse og en festlig oplevelse at overvære eksempelvis en superligakamp, og at man også trygt skal kunne nedbringe sine børn til superligakampe.

Jeg har derfor, som spørgeren temmelig sikkert også ved, i lyset af hændelserne i Aalborg indkaldt Divisionsforeningen, Dansk Boldspil-Union, altså DBU, og de relevante fodboldklubber og Rigspolitiet til et stormøde for at drøfte, hvad vi hver især kan gøre for at komme fodboldurolighederne til livs. Jeg forestiller mig, at de forslag og ideer, som mødet gerne skulle resultere i, kan indgå i Rigspolitiets overvejelser om behovet for nye fremadrettede initiativer som led i Rigspolitiets igangværende evalueringer af erfaringerne med den populært omtalte hooliganlov fra 2008. Med hooliganloven blev der som bekendt indført en karantæneordning, så kendte ballademagere i op til 2 år kan udelukkes fra bl.a. fodboldkampe på topniveau

Jeg indstillede som led i den proces, der således allerede er sat i gang, at tage en åben og konstruktiv drøftelse af ethvert forslag, som kan bidrage til at forebygge episoder som dem, vi så i Aalborg. Det gælder om nødvendigt også forslag, som vil kræve ændringer af de nuværende regler, for jeg mener ikke, at vi skal acceptere, at der er en gruppe ballademagere, som tilsyneladende er uden for pædago-

gisk rækkevidde, som har ét formål, nemlig at ødelægge en festlig oplevelse som en fodboldkamp for alle os andre.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:36

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Vel vidende, for nu at komme ministeren i forkøbet, at hooliganloven blev vedtaget af min regering, kan det jo godt være, at den er for kantet. Mig bekendt har den ikke været anvendt i noget stort omfang, da den som bekendt fordrer, at der er begrundet mistanke om tidligere voldelige forhold og en konkret mistanke om, at det vil ske igen på et stadion. Det kan jo godt være, at det er for formalistisk til, at den egentlig kan anvendes. Men det er da en mulighed. Det har ministeren ret i.

Jeg synes, det er rart at høre, at der er overvejelser i gang blandt de øverste ansvarlige. I den forbindelse vil jeg gerne høre, om ministeren har nogen særlig mening om det, der bliver kaldt præventive anholdelser, men som ikke er præventive anholdelser, men derimod er en frihedsberøvelse i henhold til § 9, stk. 3, i politiloven. Er det noget, der i højere grad kan anvendes, end tilfældet er i dag?

Jeg kan jo ikke lade være med at tænke på, at når de her folk i min by marcherer gennem Aalborg, kan politiet jo ikke være 1 sekund i tvivl om, fra det øjeblik de kommer ud fra rutebilstationen eller banegården, hvad det er, der skal ske. Jeg forventer ikke, at ministeren har nogen decideret konkret holdning, men jeg vil alligevel gerne høre, hvad ministerens holdning generelt er til det, der lidt fejlagtigt bliver kaldt præventive anholdelser, men som altså drejer sig om tilbageholdelse i henhold til politilovens § 9, stk. 3.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:38

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det kender jeg ganske udmærket. Jeg var selv med til at vedtage politiloven og betragter det som politiets grundlov og er af den opfattelse, at det er et godt og nyttigt instrument, som politiet kan anvende. Og jeg er helt tryg ved, at politiet selvfølgelig anvender det inden for de rammer, de nu engang har.

Når det handler om, hvilke andre initiativer der kan tænkes på det her område, har jeg klart signaleret, at det er det, der er baggrunden for, at jeg har indkaldt Divisionsforeningen, DBU og nogle af klubberne og vil indlede en bred dialog, hvor også Rigspolitiet vil deltage. Jeg er sådan set åben over for gode ideer, og jeg mener, at det er ad den vej, vi må tackle det her.

Jeg tror, at vi alle sammen har en interesse i, at det at gå til en fodboldkamp eller en hvilken som helst anden stor begivenhed skal være en fest og en god oplevelse. Der må man bare sige, at det hører ingen steder hjemme, at man, når man kommer der og gerne vil ind og se en god fodboldkamp og håber på, at det hold, man holder med, vinder, både uden for stadion og på stadion skal fanges i et inferno. Derfor har jeg sådan set et relativt åbent sind og er klar til at lytte til alle gode forslag.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:39

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Det er rigtigt, at det skal være en fest. Det er det jo næsten også i dag – selv om fyrværkeriet desværre ikke mangler. Jeg er helt enig med ministeren.

Jeg vil til sidst måske bare henstille til ministeren om, at de bødetakster, der eksisterer i henhold til ordensbekendtgørelsen, også indgår i ministerens overvejelser. Mig bekendt får sådan en lømmel 2.000 kr. i bøde, når han bliver taget for uroligheder på vej ud til stadion. Er det ikke for lidt? Jeg er nok klar over, at det vil det ikke være for mange mennesker, men så vidt jeg har erfaret gennem dagspressen, er der i sådan et optog rigtig mange mennesker, der tilhører det bedre borgerskab. Der tror jeg da egentlig nok, at bødestørrelsen godt kunne have en vis både specialpræventiv og generel præventiv effekt. Så det mere er en henstilling om at tage det med.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Vi ser på alt. Udgangspunktet for det, vi laver, er, at det, vi bliver enige om, kommer til at gælde for alle. Uanset om de tilhører det bedre borgerskab eller ej, vil udgangspunktet være, at alle er lige for loven. Det vil også gælde i den her sammenhæng, for vi skal det her problem til livs. Det, vi igen har set – desværre – har været fuldstændig uacceptabelt.

Jeg synes dog alligevel, at jeg vil sige, at både politiet og klubberne og især fanklubberne trods alt i de meget ophedede situationer, som de er i, og i de kampe, der er, gør en meget, meget stor indsats. Det gælder politiet, det gælder klubberne, og det gælder fanklubberne. De har jo udviklet værktøjer i klubberne og i fanklubberne, og det har politiet også. Det er så med afsæt i det, at jeg tager mødet med Divisionsforeningen, DBU og Rigspolitiet. Så håber jeg, at der kommer gode og konstruktive ideer på bordet, så vi kan få løst det problem, som jeg forstår at vi er enige om skal løses.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:41

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg har ikke mere.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:41

Spm. nr. S 2639

6) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil ministeren oplyse sin holdning til, om ikke der er behov for en ændring af det eksisterende hooliganregister?

Skriftlig begrundelse

Baneløberen fra den meget omdiskuterede kamp mellem FCK og AaB den 4. marts 2012 bliver ifølge vagtchef Per Vagn Nielsen fra Nordjyllands Politi ikke registreret i hooliganregisteret, hvilket bl.a. er omtalt i artiklen »Baneløber kommer ikke i register« fra Nordjyske Stiftstidende den 8. marts 2012.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:41

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Vil ministeren oplyse sin holdning til, om ikke der er behov for en ændring af det eksisterende hooliganregister?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:42

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som spørgeren også hørte, da jeg var inde på det for lidt siden, skal der ikke herske den mindste tvivl om, at det ligger mig meget stærkt på sinde, at vi gør alt, hvad vi kan, for at sikre, at fodboldkampe kan afvikles under fredelige forhold, så bl.a. børnefamilier trygt kan overvære kampene. Der er de senere år fra bl.a. politiets og fodboldklubbernes side – og det gælder også fanklubberne – taget en række nyttige initiativer for at forebygge vold og andre uroligheder i forbindelse med afvikling af fodboldkampe. Men de voldsomme og fuldstændig uacceptable begivenheder, som for nylig udspillede sig i Aalborg i forbindelse med superligakampen mellem AaB og FC København, viser jo desværre, at vi stadig står med en stor udfordring. Derfor vil jeg, som jeg også sagde til den tidligere spørger, om kort tid afholde et stormøde med Divisionsforeningen, DBU og en række fodboldklubber, for at vi kan få en åben og konstruktiv og også fordomsfri drøftelse af, hvad der yderligere kan gøres for at komme fodboldurolighederne til livs.

Jeg forestiller mig som sagt, at de forslag og initiativer, som mødet gerne skulle resultere i, vil indgå i Rigspolitiets overvejelser om behovet for nye fremadrettede initiativer som led i den indsats, som Rigspolitiet allerede er i gang med nu, og som baseres på en evaluering af erfaringer med hooliganloven fra 2008.

Hvis jeg så skal vende mig mod det sådan mere konkret stillede spørgsmål, kan jeg oplyse, at det ved udformningen af hooliganloven jo blev indgående overvejet, hvad det skulle have af konsekvenser, hvis man havde begået et strafbart forhold i forbindelse med overværelse af en fodboldkamp, og som sagt er det sådan, at man fortsætter disse overvejelser. Jeg har klart signaleret, at jeg er åben over for gode forslag, nye initiativer, som kan gøre, at de, der er involveret i det her, kan stoppes bedre, og også, at der kan samarbejdes om det, så politiet, os her i Folketinget, fanklubberne og klubberne især, kan blive bedre til at gribe det her problem an. Jeg er meget åben over for nye ideer og vil se konstruktivt på dem og lytte meget nøje til de forslag, som kommer fra klubberne, Divisionsforeningen og DBU, når jeg mødes med dem her inden længe.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:44

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes da, det er godt, at der bliver et møde, hvor man får gennemdrøftet, hvad der kan tages af initiativer for at sikre, at de fredelige fodboldtilhængere, som heldigvis er langt de fleste, får mulighed for at komme ind at se en kamp sammen med familien, uden at tingene bliver ødelagt af hooligans. Det har altid været et ønske, at

det skulle være sådan, og det ønske må fortsat være i højsædet. Så det er fint nok, at ministeren vil tage et møde.

Det, som gør, at vi fra Dansk Folkepartis side har stillet spørgsmålet i forbindelse med den kamp, der blev omtalt, på Aalborg Stadion, er jo bl.a. den debat, der har været efter kampen. Det viser sig ifølge politiets oplysninger lokalt, at den baneløber, der ser ud til decideret korporligt at gå efter en af spillerne, og som spurter fra kontrollørerne og kun bliver fanget, fordi en anden spiller griber ind, ser ud til faktisk slet ikke at komme i det her hooliganregister, som egentlig har til formål at stoppe sådan nogle som ham. Og der kunne jeg godt tænke mig at høre justitsministeren, om han allerede nu kan sige, at der da er noget fuldstændig galt med det hooliganregister, hvis det er sådan, at dem, der laver balladen, dem, udløser balladen på stadioner, ikke kommer i registeret og tilmed slipper med det, man kalder en halv bøde, det vil så sige en bøde på 1.000 kr., fordi de pågældende er under 18 år.

Er det ikke for tyndt, at vi fra myndighedernes side accepterer, at nogen ødelægger en kamp, som må afbrydes og er tæt på helt at blive aflyst, fordi nogen altså ikke kan opføre sig ordentligt, og at det, man bagefter ser, er, at de slipper med en bøde på 1.000 kr. og ikke engang kommer i registeret?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Ministeren.

Kl. 14:46

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt tror jeg, vi deler forargelsen over det, der fandt sted i Aalborg, og det er jo desværre ikke bare der, vi har set det; vi har også set det i andre sammenhænge. Og jeg har som sagt tilkendegivet, at jeg er indstillet på at se på gode forslag, der kan medvirke til, at vi kan få bedre fat om det her. Jeg har sådan set ikke nogen specifikke holdninger på forhånd. Det er noget, jeg gerne vil drøfte med dem, som arbejder med det her til hverdag, og derfor har jeg inviteret Divisionsforeningen, DBU, nogle af klubberne og Rigspolitiet til at se på, hvad de mener der kan være behov for, og så tager vi den derfra. Og når regeringen så har gjort sig sine overvejelser, ser vi på det derefter.

Dansk Folkeparti har jo også fremsat et beslutningsforslag, så der bliver rig lejlighed til også i den forbindelse at diskutere de her ting. Men regeringen har nu engang valgt at indkalde dem, som arbejder med det til daglig, og så vil vi bruge det som afsæt for at se på, hvad det er, der skal forbedres, således at vi kan komme tættere på målet, som jeg går ud fra at vi deler, netop at få stukket en kæp i hjulet i forhold til de her personer, som helt åbenlyst går efter at genere det, der skal være en festlig oplevelse, nemlig at se en fodboldkamp.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:47

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes som sagt, det er fint, at der bliver holdt et møde. Jeg synes dog, at ministeren leger lidt meget embedsmand her i spørgetiden og ligesom bare siger, at nu bliver der holdt det møde, og at han i øvrigt ikke har nogen holdninger. Jeg kan lige minde ministeren om, at der jo ikke gik ret mange dage efter det, der skete i Aalborg, før ministeren så meldte ud, at nu havde ministeren en klar holdning, nemlig at man nu skulle flytte kampene til andre tidspunkter, og at det ville hjælpe en hel masse. Så ministeren har jo nogle holdninger, men har åbenbart ikke nogen holdning til, at den unge mand, der var med til at ødelægge kampen i Aalborg ikke kommer i hooliganregisteret. Eller har ministeren det?

Det kunne jeg så godt tænke mig at høre om, fordi det er jo så åbenbart en kendsgerning, at vedkommende ikke kommer i hooliganregisteret, og derfor må man jo sige, at sådan et register er rimelig hullet, fordi situationen kan jo være den samme om 14 dage. Hvis den pågældende igen løber ind på banen, så må politiet sige, at de ikke kender den unge mand, og derfor skal han ikke i hooliganregisteret. Det er det, der er argumentet nu for, at han ikke kommer i registeret. Finder ministeren virkelig, at det er den rigtige måde at bruge registeret på, altså, slet ikke at tage dem med, der laver balladen?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:49

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er jeg åben over for at se på alle ideer. Jeg har sådan den grundlæggende indstilling til politik, at det nogle gange faktisk er meget godt at lytte til dem, der er ude i virkeligheden, så at sige, som er uden for de her mure, dem, som beskæftiger sig med de problemer, som vi står og diskuterer her, og lytte til dem og deres syn på sagen. Det er som sagt det, jeg har gjort, nemlig inviteret Divisionsforeningen, DBU, klubberne og Rigspolitiet til et møde om det her. Det er alligevel dem, som skal sidde og være med til at løse problemerne, og også dem, som skal indstille sig på de nye regler, som – hvis der kommer nye regler ud af det – vi kommer til at gennemføre her i Folketingssalen.

Ligesom hr. Peter Skaarup husker jeg sandelig også godt, når jeg er på forsiden af aviserne, og det er jo rigtigt, at jeg jo meget klart sagde – og det står jeg sådan set ved – at hvis politiet vurderer, at der er behov for en udtrykkelig bestemmelse i politiloven, gående på, at hvis der er en af de her højrisikokampe, som de vurderer er så anspændt i den konkrete situation, at de er nødt til flytte den, og hvis de har behov for at få en udtrykkelig hjemmel, som det hedder, et udtrykkeligt grundlag for det i politiloven, så er jeg klar til at ændre det der. Det er et konkret forslag. Det er noget af det, som jeg selvfølgelig vil diskutere, men generelt er jeg meget åben over for nye initiativer. Jeg tror, at vi er enige om, at der er et problem, vi skal til livs, og jeg starter med at tage en diskussion med dem, der rent faktisk beskæftiger sig med det i hverdagen.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:50

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes også, må jeg så sige, at det er lidt for sjovt, at ministeren siger: Lad os nu tage et møde; jeg har ikke nogle holdninger forud for det. Det kan så alligevel konstateres, at ministeren altså har i hvert fald én holdning, der handler om, at kampene skal flyttes. Nu har vi så ligesom fået det slået fast. Så siger ministeren, at nu kommer der et møde, for nu skal vi lytte til dem, der er interesserede parter i det her, og høre, hvad de mener, og ministeren nævner så Divisionsforeningen og DBU, vel vidende – jeg synes, at det er at skyde gråspurve med kanoner at begynde at flytte kamptidspunkterne – at det i hvert fald ikke er det, der kan redde os fra uroligheder, og det tror jeg også at de fleste er enige om. Måske er der en lille chance for, at der er lidt færre, der har drukket for meget, men det er ikke det, der gør, at der ikke bliver uroligheder i forbindelse med kampene.

Så spørger jeg som ministeren til det helt konkrete, selvindlysende set med Dansk Folkepartis øjne: Kan ministeren ikke se et problem i hooliganregisteret, hvis dem, der meget konkret laver balladen, løber ind på banen og forsøger at slå en spiller i gulvet eller

græsplænen, lige præcis er den gruppe, der ikke kommer i registeret? Det er da mærkeligt.

K1. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:51

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg synes, at det, vi har set, er helt forkasteligt, og jeg synes, at det, vi så i Aalborg, igen var en bekræftelse på, at der er noget, vi ikke har godt fat om, hvad enten det er baneløbere eller folk, der går amok inde på stadion, eller skaber inferno uden for stadion, eller smadrer og vandaliserer midtbyer, når de er på vej fra toget, som vi hørte hr. Preben Bang Henriksen omtale før. Det er derfor, at der er behov for at få belyst det her helt til bunds, og det er det, som regeringen nu har sat sig for. Vi starter med at spørge dem, der beskæftiger sig med det her til hverdag, og som jo i parentes bemærket gør en stor indsats for at komme det til livs.

Jeg synes også, at Dansk Folkeparti selvfølgelig skulle honorere, at politiet gør en meget, meget stor indsats. Vi har klubber, som også gør en endog meget stor indsats. Vi har fanklubber, som også gør en stor indsats. Samlet set er det regeringens opfattelse, at det, vi så, er forkasteligt. Det er helt uacceptabelt. Fodbold skal være en fest, og det skal være en oplevelse, og man skal gerne have, at det hold, man holder med, vinder – sådan er det jo – men det skal ikke rykke ved alvoren i det her problem, og at vi tager det alvorligt. Derfor griber vi det alvorligt an, og derfor, hvad enten det er baneløbere, eller det er folk, der brænder romerlys af, eller det er folk, der går amok inden for eller uden for stadion, er den bedste indgang til at få det løst altså at spørge dem, der har fingrene i det til hverdag, arbejder med problemerne til hverdag, og høre, hvad de kunne forestille sig, der skulle til, og så kigger vi på det.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren – og den pågældende kamp endte vist endda uafgjort, så vidt jeg husker. Gjorde den ikke det? Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:53

Spm. nr. S 2640

7) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Har ministeren en holdning til en ændring af persondataloven, så klubber og kontrollører kan få fuld adgang til oplysningerne i hooliganregisteret samt i øvrigt kan udveksle oplysninger om uromagere i forbindelse med større fodboldkampe?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:53

Peter Skaarup (DF):

Tak, det lyder sådan her:

Har ministeren en holdning til en ændring af persondataloven, så klubber og kontrollører kan få fuld adgang til oplysningerne i hooliganregisteret samt i øvrigt kan udveksle oplysninger om uromagere i forbindelse med større fodboldkampe?

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:54

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er jo ikke helt det samme spørgsmål som det foregående, men jeg tror nu alligevel ikke, det vil komme som nogen overraskelse for spørgeren, når jeg siger, at jeg kan henholde mig til det, jeg allerede har oplyst i min besvarelse af det tidligere spørgsmål, altså det spørgsmål, der hedder S 2639. Med andre ord er der sat gang i en proces nu, både med hensyn til mine kommende drøftelser med bl.a. Divisionsforeningen, DBU og klubberne og med hensyn til Rigspolitiets evaluering af hooliganloven og indsatsen mod fodboldrelaterede uroligheder.

Jeg er, som jeg har tilkendegivet under det tidligere spørgsmål, indstillet på at drøfte ethvert forslag, herunder også dem, som spørgeren rejser. Men når nu spørgeren jo også har fremsat et beslutningsforslag, som bl.a. lægger op til, at klubberne skulle kunne indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere, synes jeg, at det vil være på sin plads, at vi tager drøftelsen af de spørgsmål, når beslutningsforslaget skal førstebehandles den 3. maj.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:55

Peter Skaarup (DF):

Tak. Netop på baggrund af diskussionen om det spørgsmål, vi havde før, og svarene på det, og når nu ministeren har meldt nogle klare holdninger ud på det her område – altså det her med at flytte kampene, hvad vi i Dansk Folkeparti ikke tror hjælper ret meget – synes jeg, det vil være relevant og rimeligt at spørge ministeren, om ministeren vil være åben over for, at fodboldklubber på divisionsniveau får mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger om uromagere, sådan at andre klubber kan undgå at få en ung fuld lømmel, f.eks. som ham i Aalborg, ind på deres stadion.

Når jeg stiller spørgsmålet, er det jo, fordi vi har det hooliganregister i dag, som vi har, men klubberne er jo af den opfattelse, at det ikke kan bruges som et særlig godt redskab. Dels er der problemer med at få alle oplysninger frem om uromagere, der har lavet ballade i forbindelse med kampe i andre klubber end dem, der så spiller den pågældende dag. Dels er der det problem, at der er meget få i registeret. Man kan sige, at det er meget svært at komme i registeret. Jeg brugte eksemplet for lidt siden med den unge mand fra Aalborg Stadion, som egentlig var årsagen til, at problemerne opstod, sammen med romerlysene selvfølgelig, fyrværkeriet, og som så faktisk ikke kommer i registeret, som det ser ud.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren vil være åben over for at lave en justering på det her område, der kommer de her klubber, som altså gang på gang har problemet, til undsætning. For det er klubberne, der lider skade. Det er tilskuertallene, der lider skade, og de fredelige fodboldtilhængere, der får det sværere, når det er, der bliver uro i forbindelse med kampene.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:57

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg lige har læst op og tidligere tilkendegivet, er jeg indstillet på at drøfte ethvert forslag, herunder også dem, som spørgeren rejser. Nu har spørgeren jo fremsat et beslutningsforslag i Folketinget, og der får vi også lejlighed til at tage diskussionen. Jeg har valgt at indkalde de personer, som spørgeren nævner her, eksempelvis klubberne, og jeg tror, det er bedst så at sige at få det fra hestens egen

mund: Hvad er problemerne? Hvor er det, I mener at tingene kan gøres bedre? Så tager vi diskussionen på det grundlag, og det er jeg sådan set ganske fortrøstningsfuld ved, for så har vi et ordentligt fundament til at diskutere, hvordan vi kommer det her problem, som jeg går ud fra at alle er enige om at vi skal have gjort noget ved, til livs. For det er helt uacceptabelt, at vi har personer, som opfører sig på den her måde. Det kan være en hård kerne, det kan være en større kerne, men uanset hvor og hvornår er der behov for, at vi helt åbenlyst får bedre fat om det.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:58

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke rigtig, vi kommer nogen vegne med ministeren. Jeg synes, meget af det hver gang er en tilkendegivelse af, at nu bliver der et møde osv. osv., men der kommer ikke rigtig en holdning til det faktum, at f.eks. Divisionsforeningen, som er en vigtig spiller her, og som jo er dem, der organiserer de klubber, som har de klart største problemer, faktisk gerne vil have en udvidelse af det register, der gør, at ballademagere ikke kan lave ballade ugen efter, når der er en ny kamp, men at man kan udelukke de forholdsvis få, der står bag problemerne. Det synes jeg godt ministeren kunne tænke lidt over, altså om man ikke kunne komme det lidt nærmere og gøre det lidt bedre.

I den forbindelse vil jeg spørge ministeren: Hvad er tidsperspektivet for ministeren og for regeringen på det her område? Det, som Dansk Folkeparti har gjort, er jo, at vi har genfremsat Det Radikale Venstres udmærkede forslag, som blev behandlet sidste år, så det er jo lang tid siden, at vi alle sammen blev klar over, at der var de her problemer. Så hvordan ser ministeren tidsperspektivet? Hvornår vil man eventuelt være i stand til at kunne lovgive, sådan at vi får et bedre register til gavn for fodboldelskere?

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:59

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg tidligere har sagt, er der nu inviteret til et møde med Divisionsforeningen, DBU og nogle af klubberne, og Rigspolitiet vil også være til stede. Rigspolitiet er allerede nu ved at evaluere erfaringerne med indsatsen og med hooliganloven. Det synes jeg er godt, det er godt at have det som fundament. Derfor tager vi det her møde. Jeg er kommet med et indspil til debatten, nemlig at hvis der er de her højrisikokampe og politiet vurderer, at det i sådan et konkret tilfælde er vanskeligt at håndtere det, uden at man flytter kampen, og hvis politiet vurderer, at de har behov for at have en udtrykkelig hjemmel, som det hedder, altså en klar mulighed, kunne man sige, i politiloven for det, er jeg klar til at indskrive det.

Det er ikke det eneste, der kan tænkes at være et bidrag til at løse de her problemer. Der er temmelig sikkert flere ting, der skal tænkes over – og udtænkes ikke mindst – og derfor er jeg ganske fortrøstningsfuld ved, at vi nu sætter den her proces i gang, og så ser vi grundigt på det. For med al ære og respekt for Dansk Folkepartis iver tror jeg, at man har set det her problem udvikle sig over en årrække, og det er måske bedst, at dem, der i forvejen gør en stor indsats i klubberne, i politiet, i fanklubberne og andre steder, kommer med nye friske ideer til, hvordan vi kan forbedre indsatsen. Det er det, der er regeringens udgangspunkt.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:01

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til justitsministeren, at jeg tror, politiet og vagterne omkring kampene, det sikkerhedspersonale, man har i klubberne, af al magt forsøger at løse de her problemer. Der er ingen tvivl om det, de gør et godt stykke arbejde, når de kæmper løs i forbindelse med at holde ro og orden, og langt de fleste gange går det jo også godt.

Men når ministeren siger, at ministeren er meget glad for, at politiet nu er i gang med at evaluere de initiativer, der er blevet taget, synes jeg nu ikke, ministeren behøver at være så jublende glad, for det er over et år siden, vi i Folketingets Retsudvalg havde den tidligere justitsminister i samråd, og der kom det frem, at nu var politiet netop i gang med at evaluere de her ting, og at man ville vende tilbage med de initiativer, der kunne komme. Det er over et år siden, så jeg synes ikke, man kan blive ved med at være glad for, at politiet stadig væk her efter over et år er i gang med at evaluere noget, som der kommer noget om måske om et år igen eller hvornår. Det er egentlig bare for at kommer frem til, at problemerne har været kendt længe. Det her forslag er tidligere fremsat af Det Radikale Venstre. Hvornår sker der noget? Ministeren skal holde et møde, hvad sker der efter det møde? Hvornår ser vi en bedring til gavn for stadioner og politi?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Justitsministeren.

Kl. 15:02

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, jeg har, vil jeg gerne understrege, intet at udsætte på politiets indsats, ej heller Rigspolitiets indsats med at evaluere det, som Folketinget har vedtaget. Det vil jeg gerne understrege, og det synes jeg ikke der er nogen grund til at antyde. Og jeg håber, at spørgeren trods alt, selv om man nu er i en anden rolle, end man var tidligere, ikke vil hæfte den tidligere justitsministers gerninger op på min ryg så at sige.

Vi har reageret konsekvent over for det her, indkalder de personer og de organisationer, som har med det her at gøre, ser på de forslag, der kan være, og på den baggrund kan vi forhåbentlig finde de nye værktøjer, der skal til, og den værktøjskasse, som kan gøre, at den indsats, som både politiet og klubberne gør i dag, og som fanklubberne også gør, kan blive bedre. Derfor er jeg sådan set ganske fortrøstningsfuld ved, at vi håndterer det på den rigtige måde. Vi inviterer dem, der ved noget om det, i den fælles forståelse, at nu skal vi tættere på målet, som jeg går ud fra at vi deler, nemlig at vi skal have stoppet de her ballademagere. For det at gå til fodbold eller andre sportsbegivenheder – eller andre begivenheder, hvor den her type mennesker synes det er sjovt at være en gang imellem – skal gerne være en fest, og derfor skal de stoppes.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Spørgsmål nr. S 2621 er udgået, og så kommer vi til spørgsmål nr. S 2629 til erhvervs- og vækstministeren fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:03

Spm. nr. S 2621

8) Til skatteministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Hvad er ministerens holdning til, at både Den Europæiske Centralbank og Det Økonomiske Råd har påpeget, at Danmark med sit høje skattetryk placerer sig på den forkerte side af Lafferkurven?

: (Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 15:04

Spm. nr. S 2629

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre bedre mobildækning i landdistrikterne og dermed gøre det mere attraktivt at placere erhvervsvirksomheder i landdistrikterne og for almindelige mennesker at flytte til områderne?

Skriftlig begrundelse

Spørgeren henviser til, at ministeren for nylig har modtaget brev fra alle fynske kommuner med undtagelse af Odense, hvor de appellerer til ministeren om at sikre bedre mobildækning på Fyn. I pressen har man kunnet læse, at Socialdemokratiets it-ordfører, Trine Bramsen, er parat til at lovgive for at afhjælpe problemet. Man kan vel kun forestille sig, at ordførerens opfattelse er, at staten skal sætte mobilmaster op. Derimod har SF's it-ordfører, Annette Vilhelmsen, sagt, at SF ikke er parat til at tvinge kommunerne til at sætte mobilmaster op. Det efterlader en del usikkerhed om, hvad regeringens position på området i virkeligheden er.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:04

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, formand. Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre bedre mobildækning i landdistrikterne og dermed gøre det mere attraktivt at placere erhvervsvirksomheder i landdistrikterne og for almindelige mennesker at flytte til områderne?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:04

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Først vil jeg lige understrege, at jeg har den helt klare opfattelse, at det er afgørende, at vi får en god mobildækning både på telefoni og dataoverførsler i hele Danmark for såvel borgere som virksomheder. Derfor kan jeg også meddele, at vi har lavet en aftale med teleselskaberne, med kommunerne og med staten med henblik på at få lavet en fælles indsats, som gør, at vi sikrer en bedre dækning; det vil sige, at vi får sat master op der, hvor det er nødvendigt, og at vi får afdækket de steder, der er problemer. Det, der i øvrigt er et fælles grundlag for udviklingen af mobildækningen i Danmark, er, at det sker på et markedsbaseret grundlag. Det er det, som den politiske forligskreds bag teleaftalen har bygget på siden 1999, og det fortsætter vi med. Men jeg er fortrøstningsfuld over for, at vi udvikler både mobiltelefonidækningen og datadækningen i de kommende år, alene af den grund at teleselskaberne har meddelt, at de vil investere godt 6 mia. kr. over de kommende 3 år, og fordi vi som sagt har nedsat det her fælles udvalg med teleselskaberne, regioner, kommuner og staten med henblik på at få afdækket, hvad der måtte være af barrierer, som hindrer, at vi kan komme helt frem i front.

Kl. 15:05 Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen jeg takker for svaret. Om end det var kort, var det i hvert fald efter min opfattelse også relativt præcist, hvad angår det, der er ministerens holdning, og den håber jeg selvfølgelig også ministeren vil være med til at føre ud i praksis. Det er jo ikke noget nyt, at Dansk Folkeparti udmærket er klar over, at der bliver investeret rigtig mange penge i den teknologiske infrastruktur. Vi ved også godt, at i både kommuner og regioner og alle mulige andre steder, hvor man har arbejdet med det her igennem de seneste mange år, har det været noget, der har været fokus på, for vi kan jo se, at man i forbindelse med flere og flere af de job, der placeres og er placeret i vores udkantsområder, er meget afhængig af, at der er en god og tilgængelig og stabil informationsteknologi til rådighed. Vi er afhængige af mobilsendemaster, vi er afhængige af bredbåndsforbindelser, vi er afhængige af alle de andre facetter, som gør, at virksomhederne kan arbejde i de områder.

Årsagen til, at jeg har valgt at stille spørgsmålet, er jo sådan set, at jeg synes, man har kunnet se en vis konflikt i de udmeldinger, der er kommet fra nogle af regeringspartierne. Eksempelvis har ministerens egen it-ordfører, fru Annette Vilhelmsen, jo sagt, at SF ikke er parat til at tvinge kommuner til at sætte mobilmaster op, men derimod har Socialdemokraternes it-ordfører, fru Trine Bramsen, jo sagt, at Socialdemokraterne er parate til at lovbestemme omkring problemet. Jeg vil gerne høre, hvilken af de to ordførere erhvervsministeren mener vi skal stole mest på.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:07

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg stoler mest på regeringen og den aftale, som teleforligskredsen har indgået, hvor de to ordførere og deres partier i øvrigt indgår, altså den aftale, der er lavet på baggrund af et møde, jeg havde med kommunerne og regionerne, mobilselskaberne, it-branchen og telebranchen. For lige nøjagtig når vi snakker om mobildækning, altså både telefoni og datadækning, er det glædeligvis sådan, at alle har en fælles interesse i at få den bedst mulige dækning. Det er ikke sådan, at der er nogle, der vil have en god dækning, og at der er andre, der ikke vil have det. Spørgsmålet er bare: Hvordan får vi det? Og der har jeg som minister tilkendegivet, at jeg har bedt min Erhvervsstyrelse om at identificere, hvad der måtte være af tekniske, juridiske, økonomiske barrierer for, at vi kan rulle en bedre mobildækning ud, og så fjerner vi de barrierer. Vi har opfordret kommunerne til at være hurtigere med at give tilladelse til, at der kan opstilles master, og dertil kommer, at vi faktisk netop nu i den kommende tid laver et nyt udbud af det, der hedder 800-megahertz-bredbåndet, som er med til at forstærke datadækningen. Så jeg mener sådan set, at vi har en fin offensiv for at sikre bedre både mobiltelefonidækning og mobildatadækning.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu skal jeg jo ikke være dommer over, hvad erhvervsministeren mener og tror, men jeg synes ikke, at jeg fik så meget svar på, hvilken af de to partiers ordførere jeg skulle lægge det største lod hos; om det var hos SF, som gik ind for, at man ikke skulle kunne tvinge kommunerne til at sætte mobilmaster op, eller om det var hos Socialdemokraterne, som jo sagde, at man var parat til at lovgive tvangsmæssigt på området.

En af årsagerne til, at man jo bl.a. fra Socialdemokraternes side har talt for, at man vil være med til at lave en stærkere lovgivning på området, er jo, at man har kunnet set, at der har været en vis tendens til – det er så en påstand – at nogle af de steder, hvor der har været mindre dækning sådan i hastighed og kvalitet osv., er der, hvor der er relativt færrest brugere af det mobile sendenet.

Jeg vil gerne endnu en gang spørge om ministerens opfattelse af det. For vi har jo primært i landdistrikterne mange steder kunnet se det, f.eks. på Djursland og også i min egen hjemkommune. Det er ikke nogen hemmelighed, at Hedensted Kommune har nogle landdistrikter, hvor vi kan se, at der er en utrolig dårlig mobildækning. Det er jo noget, der primært selvfølgelig generer de erhvervsdrivende, som er afhængige af deres it-systemer, men naturligvis også andre, som står midt i et telefonopkald osv.

Så jeg vil gerne endnu en gang spørge: Kunne man overveje, at der blev stillet nogle større krav, med hensyn til at der bliver sat flere master op de steder, hvor der ikke er nogen?

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:10

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil lige starte med at understrege, at der er en bred enighed i Folketinget om, at udrulningen af mobildatanettet skal ske på et markedsbaseret grundlag. Det vil sige, at vi ikke politisk kan beslutte, at der skal være en mast her eller der. Det, kommunerne har tilkendegivet, er, at de vil være mere opmærksomme på at give tilladelserne og have en hurtigere sagsbehandling. Jeg tror, at det, der er helt afgørende, er, at man er opmærksom på, at det ikke kun er et spørgsmål om antal master. Det er faktisk også et spørgsmål om, hvilken mobiltelefon man har. Nogle mobiltelefoner har bedre antennedækning end andre, og der spiller det altså en rolle – og det er derfor, jeg understreger det - dels hvad vi kan gøre fra ministeriets side ved at få afdækket, hvilke barrierer der er, så de kan fjernes, dels at teleselskaberne foretager en stigende investering, for det giver bedre dækning. Men kommunerne har faktisk også en fantastisk mulighed, for når de sender deres egen telefoni i udbud, kan de have krav og sige til mobilselskaberne, at der skal være en dækning i hele kommunens område. Så vil man jo også dermed animere eller opfordre eller tvinge, om man vil, mobilselskaberne til at sørge for, at der er master i et tilstrækkeligt omfang. Så det er den her fælles indsats, der gør, at vi får en bedre dækning.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:11

Hans Kristian Skibby (DF):

Det synes jeg var et godt svar på spørgsmålet. Men jeg synes også, at ministeren i hvert fald ikke skal glemme, at det der med at placere masterne jo heller ikke er uden betydning, altså hvorhenne man placerer masterne. For selv om en kommune viser interesse for at anvi-

se nogle af de kommunale pladser, hvor man har mulighed for at gå ind frem for at bruge private lodsejeres jord osv., så er der nogle steder, hvor man jo er nødt til at kigge på, om det faktisk lige nøjagtig er der, præcist et eller andet sted i kommunen, der skal placeres nogle sendemaster, for ellers bliver effekten af den nye sendemast simpelt hen for lille set i forhold til investeringen. Så det er også med at få placeret masterne de rigtige steder i de pågældende kommuner.

Så har ministeren selvfølgelig også ret i det her med mange af de nye smarttelefoner osv. Der er nogle, hvor vi jo kan se, at de forbruger meget større datamængder osv., og det giver også nogle udfordringer i forhold til, hvor meget sendenettet kan kapere. Vi har også set nogle steder, hvor der jo er landbrug. Landbrugenes it-systemer går ind og ødelægger for tilgangen af adgang til sendenettet. Jeg håber på, at vi har en fælles interesse for det. Dansk Folkeparti spørger om det her i salen, fordi vi jo ikke er part i teleforliget – som et af de ganske få partier. Det er jo et meget, meget gammelt forlig. Det går helt tilbage til regeringer før Anders Fogh Rasmussens tid, og det er også fra før, Dansk Folkeparti fik indflydelse og mange mandater.

Men jeg takker selvfølgelig for svarene.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:13

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg siger tak for spørgsmålet, for jeg mener, det er helt afgørende, at vi holder fokus på, at Danmark skal være blandt de førende lande med god mobildækning både på telefoni- og datasiden, for det er afgørende for, at vi kan udvikle et ordentligt kommunikationssamfund borgere imellem og borgere og det offentlige imellem, men også for at virksomhederne kan placere sig ikke nødvendigvis kun i storbyer, men også ude på landet. Så vi har en fælles interesse i at sikre den bedst mulige dækning. Derfor er jeg også glad for, at der er en fælles interesse i Folketinget, men også blandt kommuner og teleselskaber om, at vi gør en fælles indsats for at nå målet.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Næste spørgsmål er også stillet til erhvervs- og vækstministeren af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 2631

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvorfor vil ministeren ikke som den tidligere regering forpligte sig til f.eks. at reducere byrderne for erhvervslivet med 25 pct. over en årrække eller indføre en britisk model, hvor regeringen som minimum, hver gang den indfører en byrde for erhvervslivet, også afskaffer en?

Skriftlig begrundelse

Spørgeren henviser til, at ministeren den 15. marts 2012 fremlagde en plan, der skulle mindske de administrative byrder for virksomhederne. Planen er blevet kritiseret for at mangle håndfaste mål. En kritik som spørgeren deler. Spørgeren ønsker oplyst, hvorfor regeringen ikke er parat til at opstille mål, som regeringen kan måles og vejes på, og om det reelt er udtryk for manglende ambitioner i forhold til byrdefordelingen på erhvervsområdet.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Hvorfor vil ministeren ikke som den tidligere regering forpligte sig til f.eks. at reducere byrderne for erhvervslivet med 25 pct. over en årrække eller indføre en britisk model, hvor regeringen som minimum, hver gang den indfører en byrde for erhvervslivet, også afskaffer en?

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:14

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Altså, man kan først sige, at det, at man kun har en procentuel målsætning for nedsættelse af de administrative byrder, vil føre til, at der er en lang række oplevede byrder for erhvervsvirksomheder, som ikke bliver registreret. Den erfaring, vi har gjort os med den indsats, som den tidligere regering har gjort på fin vis, glimrende vis, som jeg støtter, er desværre, at mange virksomheder ikke oplever det som en lettelse, fordi det, man måler, alene f.eks. er, hvis en virksomhed får lettere ved at foretage en administrativ indberetning, så bliver det målt. Men hvis det for en offentlig myndighed tager lang tid at ekspedere den, bliver det ikke målt. Derfor oplever virksomheden ikke en lettelse. Derfor siger vi, at vi skal gå på to ben, dels have en kvantitativ lettelse af de administrative byrder, dels også en lettelse af det, man kunne kalde de oplevede byrder. Derfor har vi valgt en anden tilgang, og det er, at vi siger til virksomhederne, at vi nedsætter et virksomhedsråd, som skal komme med anbefalinger til, hvor vi skal sætte ind med administrative lettelser. De anbefalinger, som kommer fra det virksomhedsråd, skal ministerierne følge. Det er en langt mere effektiv måde, for så er det ikke ministerierne, som bestemmer, så er det virksomhederne.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:15

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil selvfølgelig gerne takke for svaret. Nu har jeg altså ikke selv så meget erfaring – jeg har omkring 8 års erfaring her fra Folketinget – men vi skal jo mange år tilbage, hvor vi allerede startede med at diskutere det her med administrative byrder. Det var jo eksempelvis helt tilbage under CD og Mimi Jakobsens ledelsestid på erhvervsområdet, hvor man faktisk gik ind og også nedsatte et udvalg, som skulle kigge på, hvordan man kunne få de administrative byrder ned over for det danske erhvervsliv.

Man kan så spørge: Er det blevet bedre siden den tid? Nej, det er det faktisk efter min opfattelse ganske klart ikke. Siden 2001 har der jo været stor fokus på, at vi skal have bugt med nogle af de administrative byrder. Hvis man kigger på tallene fra 2001, blev der lavet en opgørelse fra Dansk Industri, som viste, at der blev brugt omkring 31 mia. kr. årligt i Danmark – omkostninger, lønkroner osv., computerprogrammer og alt muligt andet – til at udføre såkaldt administrativt arbejde for virksomhederne. Det satte VKO-flertallet så fokus på, og det lykkedes faktisk i de kommende 9 år at nedbringe de administrative byrder med omkring 25 pct., således at virksomhederne ved udgangen af 2010 kun i citationstegn brugte omkring 23 mia. kr. om året på administrative byrder. Det kan man selvfølgelig blive selvfed over og synes, at det er godt. Det er det jo også, fordi hver gang man sparer nogle penge på administrative byrder, har virksom-

hederne jo muligheden for at bruge de penge på at øge deres konkurrenceevne eller at produktoptimere deres produkter, finde på nye produkter, nye servicer osv. og dermed skabe ny vækst i Danmark.

Der synes jeg bare ikke at vi skal stoppe. Jeg synes jo, at vi skal være langt mere offensive set i forhold til at få nogle af de resterende 23 mia. kr. konverteret fra traditionelle administrative byrder til at være noget, som virksomhederne kan bruge helt håndgribeligt til at øge både deres vækst og beskæftigelse og selvfølgelig også deres konkurrenceevne.

Derfor har jeg stillet det spørgsmål her i dag, fordi jeg jo noterede mig, at erhvervsministeren var ude her den 15. marts med en pressemeddelelse om, at det skal være lettere at drive virksomhed i Danmark. Det må ministeren komme ind på nu selvfølgelig, men jeg synes ikke, at de få punkter, der blev lagt op til i meddelelsen fra Erhvervs- og Vækstministeriet er særlig ambitiøse.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:18

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil sige, at jeg er fuldstændig enig med spørgeren. Det, der er helt afgørende, er, at virksomheder, specielt små og mellemstore virksomheder, flytter deres fokus fra administrative opgaver, administrativt bøvl over til deres primære funktion at drive væksten fremad, helt enig.

Derfor gør vi faktisk det, at vi nedsætter et virksomhedsråd, hvor virksomhedsledere fra store virksomheder, mellemstore og små virksomheder sætter sig sammen og kommer med anbefalinger til regeringen, og så indfører vi et princip om, at regeringen og dermed ministerierne skal følge de anbefalinger eller forklare sig. Det vil sige, at frem for at det er ministerierne, der sidder og gør sig kloge på, hvor man kan lave administrative lettelser, så lader man erhvervslivet, som ved, hvor skoen trykker, komme med anbefalinger til regeringen og ministerierne, som vi derefter følger. Det bliver en meget mere effektiv måde at foretage administrative lettelser på.

Så vil jeg godt lige vende tilbage til spørgsmålet om den kickstart, der ligger. Samtidig med at vi har etableret virksomhedsrådet, giver det, at vi laver en standarderklæring for revision i stedet for en egentlig revision af små og mellemstore virksomheder, faktisk en lettelse for små og mellemstore virksomheder på 130 mio. kr. Det er dog trods alt en god begyndelse.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:19

Hans Kristian Skibby (DF):

Det har ministeren selvfølgelig også ret i. Men jeg kan så fortælle, at der f.eks. blev indført en lempelse af revisionspligten allerede fra den 1. januar 2011, som jo medførte, at 17.000 mindre virksomheder ikke længere skulle have revisorpåtegning på deres årsregnskaber. Det betød faktisk, at man dengang kunne formindske de her revisionsudgifter med en lille halv milliard om året. Det var trods alt en lidt større og mere ambitiøs aftale at gå med i.

Men jeg synes bare, at det, som ministeren går ind på med det her initiativ, er lidt ligesom at gå rundt om den varme grød, for vi kan jo kigge på de anbefalinger, der er kommet fra Dansk Industri, som trods alt igennem mange år har haft stor erfaring med, hvor det er skoen trykker.

Altså, nu siger ministeren jo, vi skal nedsætte et nyt råd, som så skal sidde at pinde rundt i, hvad det egentlig er, der skal til. Hvorfor ikke prøve at lytte til de 34 konkrete forslag, som allerede er frem-

sendt til ministeren? Jeg ved, ministeren har fået dem. Det er 34 konkrete forslag fra Dansk Industri, som jo i den grad kan være med til at gøre de administrative byrder mindre for dansk erhvervsliv. Hvorfor kunne man ikke starte der? Der er 34 konkrete punkter i sådan en fin brochure, vi alle sammen har fået; den kunne man jo måske godt overveje at gå i gang med. I stedet vælger man at lave en pressemeddelelse, hvori der som et ud af fem punkter står, at det er lykkedes at lave nogle nye regler for bevæbning at danske handelsskibe i Mellemøsten osv. Det er jo ikke nok.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:20

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg er sådan set glad for spørgsmålet, for så kan jeg jo svare, sådan som det også ligger i pressemeddelelsen, at de 34 forslag fra Dansk Industri indgår i det arbejde, som Virksomhedsforum skal arbejde med. Det er faktisk deres første opgave, og dem har de fået overleveret.

Så har jeg lige en enkelt bemærkning om de 34 forslag: Hvis man nu alene brugte den metode til registrering af lettelse i administrative byrder, som vi hidtil har brugt i Danmark, altså den kvantitative opregning, så ville kun halvdelen af de forslag, som Dansk Industri har stillet, kunne måles. Hvis man nu forestillede sig, at man startede med den anden halvdel, så ville vi, når vi har gennemført den anden halvdel, være i en situation, hvor Dansk Industri siger, at der er sket nul procents forbedringer, selv om virksomhederne vil opleve det som en fantastisk lettelse.

Derfor skal vi gå på to ben; dels skal vi konkret foretage administrative forenklinger, som kan måles, og som dermed også procentuelt kan nedsætte mængden af administrative byrder, dels skal vi tage os af det, som de små og mellemstore virksomheder oplever som byrder. Det er derfor, vi siger, at vi går på to ben, og den bedste måde, man kan få den spiral sat ordentligt i gang på, er, ved at vi får input fra virksomhederne, og at det er de råd, vi får derfra, vi følger. Så jeg er sådan set fuldstændig enig med spørgeren; vi skal gøre så meget som muligt for at få så mange administrative byrder som muligt lagt væk, sådan at virksomhederne kan koncentrere sig om deres produktion og vækst.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:22

Hans Kristian Skibby (DF):

Men altså, nogle af de beregninger, der har været lavet igennem de senere år, har jo vist, at hvis det lykkes at fjerne administrative byrder for 1 mio. kr., så betyder det faktisk, at bruttonationalproduktet i Danmark stiger med omkring 40 pct. Det vil altså sige, at ved at der fjernes nogle af byrderne og de faste udgifter til administration for virksomheder, så genererer det faktisk en øget aktivitet, i forbindelse med at man måske får en forbedret konkurrenceevne og andre ting, og det betyder så, at man faktisk genererer 1,4 mio. kr. i øget BNP, dvs. bruttonationalproduktet, set i forhold til besparelsen på den ene million på de administrative byrder.

Så det er utrolig vigtigt, at vi sætter nogle ting i gang, og i hvert fald ikke bare bruger det her råd, som ministeren er så forelsket i, som en form for forlænget pauseknap, men konkret går ind og kigger på nogle af de forslag, som der er kommet igennem mange år. Det er jo ikke sådan, at den gamle regering var fejlfri, og det var Dansk Folkeparti såmænd heller ikke. Der er mange ting, som har været foreslået, også før 2011. Ministeren nævner f.eks., at et af de fire

punkter, der er kommet, er, at regeringen på EU-niveau vil arbejde for en fortsat ambitiøs indsats for at lette virksomhedernes byrder med fokus på såkaldt smart regulering. Kunne ministeren ikke prøve at udpensle lidt, hvad smart regulering er?

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:23

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jamen det er lidt svært at få en uenighed op at stå mellem spørgeren og svareren, for jeg er fuldstændig enig i, at jo færre administrative byrder små og mellemstore virksomheder bøvler med, jo mere kan de koncentrere sig om produktion og vækst og dermed generere øget værdi i samfundet. Og det er jo det, der er hele humlen ved det.

Jeg vil bare anholde det der med, at Virksomhedsforum skulle være en sovepude. I virkeligheden giver vi virksomhederne både ansvar og pligter. Nu siger vi til virksomhederne: I skal ikke tro, at ministerierne er de bedste til at lave administrative forenklinger; som virksomheder ved I, hvor skoen trykker; vær venlig at opstille en liste over de steder, hvor I kan se, at der er behov for, at de forskellige ministerier foretager administrative forenklinger, og meld dem ind til regeringen. Så vil regeringen være forpligtet af et nyt princip, der hedder »følg eller forklar«. Det vil sige, at man *skal* følge de anbefalinger, som virksomhederne kommer med.

Et mere effektivt omdrejningspunkt for lettelser i de administrative byrder kan man ikke finde. Det er simpelt hen den mest effektive måde at gøre det på, når man siger, at den, der ved, hvor skoen trykker, også er den, der har serveretten til at pålægge regeringen at fortsætte det arbejde, som den tidligere regering også gjorde, og som den forrige regering også gjorde. Jeg har ikke nogen kritik af den tidligere regerings forslag eller dens gennemførelse af administrative forenklinger. Vi har mig bekendt støttet de fleste, om ikke alle, fordi det er en fælles dagsorden, vi har. Der er ingen grund til, at vi skal opstille en konflikt i Folketinget om noget, vi alle sammen er enige om.

Så det er bare et spørgsmål om at komme i gang. Jo før, jo bedre. Og det gælder faktisk også på EU-plan. Er der nogen, der er i stand til at lave administrativt bøvl, så er det EU-systemet. Så når de endelig fra EU også siger, at vi nu skal sætte fokus på en mere forenklet og smart regulering, så støtter vi det.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til forsvarsministeren af hr. Troels Lund Poulsen. Velkommen.

Kl. 15:25

Spm. nr. S 2624

11) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Kan ministeren bekræfte, at ministeren offentligt har udtrykt mistillid til forsvarschefens rådgivning i sagen om udsendelse af det mobile luftoperationscenter?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Troels Lund Poulsen for oplæsningen af spørgsmålet.

Kl. 15:25

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Kan ministeren bekræfte, at ministeren offentligt har udtrykt mistillid til forsvarschefens rådgivning i sagen om udsendelse af det mobile luftoperationscenter?

Kl. 15:26

Fierde næstformand (Holger K. Nielsen):

Forsvarsministeren.

Kl. 15:26

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Nej.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:26

Troels Lund Poulsen (V):

Hvordan kan det så hænge sammen med, at forsvarsministeren den 16. marts udtaler i Jyllands-Posten, at Knud Bartels har taget fejl, da han tre gange i 2011 orienterede Forsvarsministeriet om, at hverken NATO, amerikanerne eller briterne ønskede et dansk mobilt luftoperationscenter sendt til Afghanistan?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:26

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det, jeg har redegjort for i Jyllands-Posten, hvor jeg jo ikke vælger overskriften, er, at der var forskellige opfattelser i Forsvarskommandoen og hos ministeren af, hvad der var det relevante at gøre. Det er ikke udtryk for mistillid. Det er udtryk for den situation, der er, når der skal foretages en helhedsvurdering, sådan som ministeren jo skal.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:27

Troels Lund Poulsen (V):

Kunne forsvarsministeren uddybe, hvad han mener med, at der er forskellige holdninger i Forsvarskommandoen til spørgsmålet?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:27

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg har jo sendt en redegørelse til Folketinget, til ordførerkredsen, til B 20-kredsen, til forsvarsforligskredsen, til Det Udenrigspolitiske Nævn osv., og der anfører jeg bl.a.:

»Udsendelsen af danske militære styrker i internationale missioner bør altid ske ud fra helhedssyn, hvor de rent militære hensyn selvsagt vejer særdeles tungt. Det påhviler den til enhver tid siddende minister at foretage en sådan helhedsvurdering. I den konkrete sag kan det konstateres, at Helmand-planen loyalt er implementeret, som den var indgået, og at Danmark bidrager med et militært ønsket og nyttigt bidrag til den samlede indsats i Afghanistan.«

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:27 Kl. 15:29

Troels Lund Poulsen (V):

Men det giver jo ikke svar på det spørgsmål, som stilles. Forsvarsministeren sagde for få øjeblikke siden, at der var delte holdninger til det her i Forsvarskommandoen. Det synes jeg forsvarsministeren bliver nødt til at forklare, for forsvarschefen er jo meget tydelig i det, han skriver, bl.a. den 15. september, til forsvarsministeren. Betyder det, at den daværende forsvarschef var uenig med sit eget system, altså andre mennesker i Forsvarskommandoen?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:28

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg skal ikke kunne sige, hvilken intern dialog der har fundet sted i Forsvarskommandoen, men jeg kan konstatere, at det på flere møder mellem den daværende forsvarsminister og forsvarschefen blev drøftet, om udsendelsen af det danske luftoperationscenter var den mest hensigtsmæssige måde at være til stede på i Afghanistan.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til forsvarsministeren af hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 2626

12) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvordan mener ministeren sagen om udsendelse af den mobile radar og det forhold, at man i Forsvarsministeriet ikke lyttede til forsvarschefens militære rådgivning, påvirker forholdet mellem Forsvarskommandoen og Forsvarsministeriet?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Troels Lund Poulsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:29

Troels Lund Poulsen (V):

Hvordan mener ministeren sagen om udsendelse af den mobile radar og det forhold, at man i Forsvarsministeriet ikke lyttede til forsvarschefens militære rådgivning, påvirker forholdet mellem Forsvarskommandoen og Forsvarsministeriet?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Forsvarsministeren.

Kl. 15:29

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Som det jo også lå i svaret før, fandt den drøftelse sted mellem den tidligere forsvarsminister under den tidligere regering og forsvarschefen på daværende tidspunkt. Hvordan det har påvirket deres forhold, ved jeg ikke. Jeg vil bare sige, at det ikke er korrekt, når der lægges i spørgsmålet, at der ikke blev lyttet. Som det fremgår af sagen, har der været en omfattende dialog om det her på helt op til i hvert fald fire møder mellem den daværende forsvarsminister og forsvarschefen.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad har forsvarsministeren gjort ved de oplysninger, som bl.a. tilgår Forsvarsministeriet den 26. august og den 15. september, hvor forsvarschefen er stærkt betænkelig ved den politiske udmelding, der ønskes, nemlig at sende det her mobile luftoperationscenter af sted?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Forsvarsministeren.

Kl. 15:30

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det spørgsmål skal spørgeren næsten rette til den tidligere forsvarsminister, da det er den tidligere forsvarsminister, der har været involveret i de her drøftelser og dermed ved, hvilke initiativer hun har taget i den anledning.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:30

Troels Lund Poulsen (V):

Det må vi vende tilbage til skriftligt, for det er jo forsvarsministeren bekendt, at det er et forretningsministerium fra den 26. august til den 15. september, da der er folketingsvalg.

Så har jeg et spørgsmål til ministeren om, hvorvidt ministeren har haft kontakt skriftligt eller mundtligt med den tidligere forsvarschef om sagen efter den 5. december, og hvorvidt departementschefen har haft skriftlig eller mundtlig kontakt med den tidligere forsvarschef eller tidligere minister om sagen efter den 5. december.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:30

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det tror jeg er et spørgsmål, kompleksiteten taget i betragtning, som det vil være uretfærdigt over for spørgeren at redegøre for inden for den tidshorisont, der er til at svare her. Jeg tror, at det mest relevante vil være at give svaret på det spørgsmål skriftligt, så vi er sikre på, at vi får de kontakter, der har været, med. Så jeg vil tage hånd om, at det svar bliver sendt over.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:31

Troels Lund Poulsen (V):

Vil det sige, at ministeren ikke er i stand til at redegøre for sin egen situation, med hensyn til hvorvidt ministeren har talt med den tidligere forsvarschef efter den 5. december? Det er et meget simpelt spørgsmål. Det skal der vel ikke svares skriftligt på.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Forsvarsministeren.

Kl. 15:31

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det var bare ikke det spørgsmål, der blev stillet. Spørgsmålet, der blev stillet, var om den skriftlige og mundtlige kommunikation, der måtte være mellem mig og den tidligere forsvarschef og departementschefen og den tidligere forsvarschef. Om de har talt i telefon sammen, vil det være meget at forlange at jeg skal kunne redegøre for her.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren, tak til hr. Troels Lund Poulsen.

Så er der et spørgsmål til miljøministeren, som, så vidt jeg kan høre i min øresnegl, skulle være på vej. Hun er lige ude bagved, hører jeg. (*Jørn Dohrmann* (DF): Jeg har i hvert fald set hende). Du har set hende, så få hende da hentet. Vi venter.

Nå, der er hun. Det var godt. Man skal være her til tiden. Det skal man, og det gik, men det var lige i sidste øjeblik.

Det er altså et spørgsmål til miljøministeren fra hr. Jørn Dohrmann

Kl. 15:32

Spm. nr. S 2512

13) Til miljøministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Hvordan agter ministeren at holde priserne på kolonihaver nede, og er ministeren i den forbindelse parat til at indføre en regel om, at staten skal betale et tilskud for at få markedslejen bragt ned i landets kolonihaver og derved fremme økologi og medvirke til at bevare en central del af dansk kultur?

Skriftlig begrundelse

Spørgeren henviser til ministerens udtalelser i Jyllands-Posten den 7. marts 2012, hvoraf det fremgår, at ministeren i lighed med spørgeren er meget optaget af at bevare kolonihavekulturen – og ministeren lover i den forbindelse at se på, hvordan priserne kan holdes nede for at sikre, at kolonihaverne ikke reelt bliver forbeholdt velhavende familier. For spørgeren er det netop vigtigt, at pensionistægteparret, der f.eks. er henvist til at bo i en mindre lejlighed har mulighed for at komme ud og rode i jorden i en kolonihave – og da de pågældende familier ofte ikke har mange penge til overs, så er det væsentligt at priserne holdes i ro.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørn Dohrmann for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:32

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Hvordan agter ministeren at holde priserne på kolonihaver nede, og er ministeren i den forbindelse parat til at indføre en regel om, at staten skal betale et tilskud for at få markedslejen bragt ned i landets kolonihaver og derved fremme økologi og medvirke til at bevare en central del af dansk kultur?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:33

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg vil gerne takke spørgeren for den udviste interesse for kolonihavetanken, som jeg deler. Jeg vil arbejde for at sikre, at kolonihaverne bliver tilgængelige for alle borgere og befolkningsgrupper, for de skal fortsat være grønne oaser i vores byer, hvor bybefolkningen har mulighed for at få jord under neglene i grønne omgivelser. Og jeg afventer et igangsat udredningsarbejde for at se, hvad der er muligt.

Det overordnede formål med kolonihaveloven er netop at fastholde flest mulige kolonihaveområder, som i loven bliver kaldt varige kolonihaveområder. Kolonihaveloven indeholder hverken regler om priser for udlejning af arealer til kolonihaveformål eller om kommunernes udleje af arealer. Statsforvaltningen i hovedstaden har i en principiel udtalelse fra foråret 2009 anført, at markedsleje skal søges opnået for kommunal udlejning af arealer, og det har givet anledning til usikkerhed og vanskelige overvejelser i flere kommuner i forbindelse med fornyelse af lejeaftaler.

I Miljøministeriet har vi ikke den endelige viden om, hvordan det ser ud på det her område, så jeg vil afvente den redegørelse, jeg har sat i gang på området. Vi forventer, at der ligger en rapport i marts, som jeg også nævnte i salen den 11. januar i år, og den venter vi så på, før vi afgør, hvad der skal ske i forbindelse med markedslejen.

I udvalget sidder der folk med stor faglig viden og med interesse i området bl.a. fra Kolonihaveforbundet og forskellige statslige og kommunale ejere af kolonihavejord. Udvalgets udredning skal bl.a. give et overblik over antallet af kolonihaveområder, deres beliggenhed, ejerforhold, regler for udlejning og nuværende udlejningspriser samt prisudviklingen i de senere år. Endvidere skal de gældende regler for udlejning beskrives, herunder særlig reglerne for prisfastsættelse. Arbejdet er godt i gang, og jeg forventer, at udredningen er færdig senest i maj 2012. Så for ikke at foregribe udredningsarbejdet vil jeg ikke her i dag udtale mig nærmere om, hvilke konkrete ændringer eller ordninger der eventuelt kan komme på tale. Det vil jeg først tage stilling til, når udvalgets forslag foreligger.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:35

Jørn Dohrmann (DF):

Det er da utroligt, at ligegyldig hvilken minister der kommer i salen her, er de ikke parat til at svare konkret på nogle spørgsmål. Det her med kolonihaver er jo en gammel tradition. Fra starten af 1800-tallet har man haft kolonihaver. Og lad mig bare minde ministeren om, at så sent som i december måned 2010 var der et samråd med den daværende miljøminister, fru Karen Ellemann, netop om det her med markedsleje og prisdannelse i forbindelse med kolonihaver. Og nu er der snart gået et halvt år med den nye regering, og ingenting er sket – ikke andet, end at der er nedsat en gruppe, og det er måske en ny syltekrukke, der er kommet her.

Derfor er jeg nødt til at stille ministeren et spørgsmål. Der er jo afholdt et møde – det kan man se ud fra den pressemeddelelse, ministeren selv har udsendt – den 12. marts i den her gruppe, og her må der da ligge nogle tanker, nogle retningslinjer. Hvordan er det, man vil gribe de her ting an? Hvordan er det, man vil sørge for, at man f.eks. kan holde lejen nede på et acceptabelt niveau? Én ting er, at man ikke vil gå ind og ekspropriere og sige, at nu skal priserne blive nede, men har staten så tænkt sig, har miljøministeren tænkt sig at give et tilskud, som man f.eks. gør til landbrugssektoren, hvor man siger, at særlig i forbindelse med økologi kan man give et forhøjet tilskud? Her beder vi bare om, at man tænker på, om der kan gives tilskud, så vi får de her små oaser rundtomkring i byen og sikrer borgerne deres ret til at have et lille fristed, hvor de kan dyrke deres egne grønsager, og hvor de kan pleje jorden og den slags ting på den måde, de ønsker det. Er det noget, der indgår i ministerens overvejelser?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:36

Miljøministeren (Ida Auken):

Det er jo ikke ret længe siden, vi stod her og diskuterede præcis det samme spørgsmål, og jeg må sige det, som det er, at når jeg sætter et arbejde i gang, tager jeg selvfølgelig de mennesker, der sidder og laver arbejdet, og som er dem, der har den erfaring, der er derude, dem, der sidder og arbejder med kolonihaver til daglig – Kolonihaveforbundet er jo bl.a. med i det her arbejde – alvorligt og går ikke ud og siger allerede nu, for det ville være arrogant, hvad der skal gøres, før de er kommet med deres bud på, hvad problemerne er, og hvordan vi bedst løser dem.

Jeg har sagt helt tydeligt, at det er en kæmpe prioritet for mig at sikre, at der er kolonihaver til alle, at der er til pensionister, som ikke har så mange penge, at der er til børnefamilierne. Det har jeg sagt meget, meget tydeligt mange gange, og det er derfor, jeg har sat det her arbejde i gang. Og det kan godt være, at hr. Jørn Dohrmann er utålmodig, men det havde klædt Dansk Folkeparti at gøre noget ved det, dengang de havde magten i det her land sammen med den tidligere regering, hvor der gik $2\frac{1}{2}$ år, uden at man rigtig gjorde noget ved det, i stedet for at komme farende nu, snart 3 år efter, og kræve noget, bare fordi man ikke længere er i regering.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:37

Jørn Dohrmann (DF):

Nu er det jo sådan, at vi ikke har været en del af regeringen. Vi har været støtteparti, og det er vi også, kan man sige, nu, hvor vi hjælper regeringen på nogle af de områder, hvor det er, at regeringen vil hjælpes – lad os bare nævne trafikaftalen – og fint nok med det.

Det, jeg bare gerne vil frem til, er jo, at den nuværende regering siger – ligesom den tidligere regering sagde – at de gerne vil gøre noget, men der kommer ikke nogen konkrete udspil. Når man overtager en regeringsmagt, har man normalt en masse ideer til, hvad det er, man ret hurtigt vil forandre. Man kommer med lovforslagene, man omsætter sine ideer til lov. Det er bare ikke sket den her gang, og derfor er det da ret alvorligt for de folk, der nu er i klemme. Vi har jo i Dansk Folkeparti mange gange påpeget, at det med markedslejen vil vi gerne gøre noget ved. Vi vil gerne have nogle redskaber, og der er vi nødt til at spørge den siddende regering hver eneste gang, uanset om den er rød eller blå, hvordan vi kan komme det her til livs. Kan vi give noget hjælp, kan vi give den her støtte? Det ville vi gerne prøve at finde penge til, hvis det var, at regeringen også gerne ville.

Så nytter det ikke noget, at man sender en pressemeddelelse ud og oplyser, at man har holdt et møde den 12. marts, men at ministeren så ikke kan fortælle, hvad punkterne er, og hvordan man kommer videre i det her system.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:39

Miljøministeren (Ida Auken):

Pressemeddelelsen var jo bl.a. for at berolige sådan en som hr. Jørn Dohrmann om, at der faktisk er gang i arbejdet under den her regering. Vi gør nemlig noget ved tingene, og jeg kan da godt forstå Dansk Folkepartis utålmodighed, hvis man i 2½ år under den tidligere regering overhovedet ikke havde nogen indflydelse og slet ikke kunne gøre noget for folk i kolonihaver og brugte alle sine kræfter på at sætte grænsebomme op, og hvad ved jeg, i stedet for at være

bekymret for de mennesker, som man måske reelt kunne have gjort en forskel for

Det er godt, at man er utålmodig og gerne vil i gang, men så må jeg bare sige det, som det er: Jeg respekterer de mennesker, der arbejder med det her. Vi har sat det i gang, de har allerede holdt et møde, og nu er de ved at finde ud af, hvad der skal gøres, hvor stort problemet er, og hvordan vi sikrer, at pensionister og helt almindelige mennesker har råd til en kolonihave. Det er det, jeg er optaget af, og selvfølgelig står jeg ikke og foregriber den her arbejdsgruppes arbejde. Det ville være direkte arrogant. Når man beder folk om at hjælpe sig, må man også vente, til de kommer med et svar.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:40

Jørn Dohrmann (DF):

Vi må jo bare kunne konstatere ud fra det her, at regeringen sådan set ikke har haft nogen plan for, hvad de egentlig ville på hele miljøområdet, da der jo rent faktisk ikke er kommet nogen lovforslag, ikke nogen initiativer til, hvordan man bl.a. kunne sænke lejen for de her kolonihaver. Vi må jo konstatere, at det, som den nuværende regering gik og sagde i valgkampen, bare var varm luft. Der sker ingenting, og det, man har oprettet nu, er en syltekrukke. Først skal man ligesom til at tage alle ideerne, som den tidligere regering havde lagt frem, væk fra bordet igen. Det er jo sådan, at embedsmændene er de samme, det er kun ministrene, der er blevet skiftet ud, fint nok.

Men det, jeg bare gerne vil frem til, er: Kan vi få en nøjagtig dato for, hvornår ministeren kommer med en endelig redegørelse, et oplæg til, hvad der sker på det her område? For det er jo ikke noget nyt, det er noget, der har optaget SF's miljøordfører før i tiden, og der er SF da, så vidt jeg er orienteret, kommet med konkrete ideer til, hvordan man f.eks. kunne begrænse det med, at markedslejen kunne stige, nemlig ved at man kunne udlægge områder, som kun var kolonihaver, og som ikke kunne bruges til andre ting, og dermed begrænse prisen.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:41

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg kan da godt komme med en præcis dato, for den her regering handler. I slutningen af maj 2012 kommer den her udredning, og så kommer vi selvfølgelig også relativt kort tid efter med et svar på, hvad der så skal ske, for vi sidder netop ikke og venter hele og halve år på at gøre noget ved problemerne, hvis de er der.

Vi bliver nødt til at kigge på nu: Hvordan er den her afgørelse? Hvad har den haft af betydning ude i forskellige kommuner? Hvor mange steder har man følt sig nødsaget til at hæve markedspriserne? Det bliver vi jo nødt til at have et overblik over, inden vi går ind og laver lovgivningen om, for ellers kan man jo komme til at lave alt muligt unødigt bureaukrati, og det koster også penge. Så vi vil gøre tingene ordentligt, vi vil vide, hvad der sker derude.

Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti vil hjælpe os med den her proces for at sikre, at helt almindelige mennesker, pensionister, børnefamilier, har råd til en kolonihave. Det ligger mig meget på sinde, og det skal vi nok få styr på hurtigst muligt. Som sagt kommer udredningen i slutningen af maj, og så kan vi jo helt sikkert mødes her i salen igen. Det er jeg sikker på at hr. Jørn Dohrmann nok skal sørge for.

Kl. 15:42

Fi	ierde	næstformand	(Holger	K	Nielsen)	١.
T. I	uuu	nasuvi manu	11101201	17.	TAICISCII	,.

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet, og hermed er også spørgetiden afsluttet.

Kl. 15:42

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 22. marts 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

. Mødet er hævet. (Kl. 15:43).